

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

L 215

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 55

11 sierpnia 2012

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

2012/471/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii, Umowy między Stanami Zjednoczonymi Ameryki a Unią Europejską o wykorzystywaniu danych dotyczących przelotu pasażera oraz przekazywaniu takich danych do Departamentu Bezpieczeństwa Wewnętrznego Stanów Zjednoczonych 1

2012/472/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 26 kwietnia 2012 r. w sprawie zawarcia Umowy między Stanami Zjednoczonymi Ameryki a Unią Europejską o wykorzystywaniu danych dotyczących przelotu pasażera oraz przekazywaniu takich danych do Departamentu Bezpieczeństwa Wewnętrznego Stanów Zjednoczonych 4

Umowa między Stanami Zjednoczonymi Ameryki a Unią Europejską o wykorzystywaniu danych dotyczących przelotu pasażera oraz przekazywaniu takich danych do Departamentu Bezpieczeństwa Wewnętrznego Stanów Zjednoczonych 5

ROZPORZĄDZENIA

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 731/2012 z dnia 10 sierpnia 2012 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 15

Cena: 3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 732/2012 z dnia 10 sierpnia 2012 r. zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych cel przywozowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 971/2011 na rok gospodarczy 2011/2012	17
---	----

WYTYCZNE

2012/473/UE:

★ Wytyczne Europejskiego Banku Centralnego z dnia 18 lipca 2012 r. w sprawie TARGET2-Securities (EBC/2012/13)	19
---	----

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

DECYZJA RADY

z dnia 13 grudnia 2011 r.

w sprawie podpisania, w imieniu Unii, Umowy między Stanami Zjednoczonymi Ameryki a Unią Europejską o wykorzystywaniu danych dotyczących przelotu pasażera oraz przekazywaniu takich danych do Departamentu Bezpieczeństwa Wewnętrznego Stanów Zjednoczonych

(2012/471/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 82 ust. 1 lit. d) oraz art. 87 ust. 2 lit. a), w związku z art. 218 ust. 5,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W dniu 2 grudnia 2010 r. Rada przyjęła decyzję upoważniającą Komisję do rozpoczęcia negocjacji między Unią a Stanami Zjednoczonymi Ameryki dotyczących przekazywania i wykorzystywania danych dotyczących przelotu pasażera („dane PNR”) w celu zapobiegania terroryzmowi i innej poważnej przestępczości międzynarodowej oraz walki z nimi, a także wytyczne negocjacyjne w tej sprawie.

(2) Negocjacje zostały pomyślnie zakończone parafowaniem Umowy między Stanami Zjednoczonymi Ameryki a Unią Europejską o wykorzystywaniu danych dotyczących przelotu pasażera oraz przekazywaniu takich danych do Departamentu Bezpieczeństwa Wewnętrznego Stanów Zjednoczonych („umowa”).

(3) Umowa nie narusza praw podstawowych i zasad uznanych w szczególności przez Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, zwłaszcza prawa do życia prywatnego i rodzinnego, uznanego w jej art. 7, prawa do ochrony danych osobowych, uznanego w jej art. 8, oraz prawa do skutecznego środka prawnego i dostępu do bezstronnego sądu, uznanego w jej art. 47. Umowa powinna być stosowana zgodnie z tymi prawami i zasadami.

(4) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu (nr 21) w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, bez uszczerbku dla art. 4 tego protokołu, te dwa państwa członkowskie nie uczestniczą w przyjęciu niniejszej decyzji i nie są nią związane, ani jej nie stosują.

(5) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu (nr 22) w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest związana umową, ani jej nie stosuje.

(6) Należy podpisać umowę, z zastrzeżeniem jej zawarcia,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym upoważnia się w imieniu Unii do podpisania Umowy między Stanami Zjednoczonymi Ameryki a Unią Europejską o wykorzystywaniu danych dotyczących przelotu pasażera oraz przekazywaniu takich danych do Departamentu Bezpieczeństwa Wewnętrznego Stanów Zjednoczonych, z zastrzeżeniem jej zawarcia.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady zostaje niniejszym upoważniony do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do podpisania umowy w imieniu Unii.

Artykuł 3

Niniejszym zatwierdza się deklarację Unii w sprawie umowy, dotyczącą jej zobowiązań wynikających z art. 17 i 23 umowy.

Tekst deklaracji załącza się do niniejszej decyzji.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 grudnia 2011 r.

W imieniu Rady

M. CICHOCKI

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Deklaracja Unii w sprawie Umowy o wykorzystywaniu danych dotyczących przelotu pasażera oraz przekazywaniu takich danych do Departamentu Bezpieczeństwa Wewnętrznego Stanów Zjednoczonych („umowa”), dotycząca jej zobowiązań wynikających z art. 17 i 23 umowy

1. W kontekście mechanizmu wspólnego przeglądu i wspólnej oceny ustanowionego w art. 23 umowy oraz bez uszczerbku dla innych kwestii, które mogą wyniknąć w ramach tego mechanizmu, Unia zwróci się w stosownych przypadkach do Stanów Zjednoczonych o informacje na temat wymiany informacji dotyczących przekazywania danych PNR obywateli i rezydentów Unii organom państw trzecich zgodnie z art. 17 umowy.
 2. W kontekście mechanizmu wspólnego przeglądu i wspólnej oceny, o którym mowa w pkt 1 niniejszej deklaracji, Unia zażąda od Stanów Zjednoczonych wszystkich stosownych informacji na temat wprowadzania w życie warunków regulujących takie przekazywanie danych zgodnie z art. 17 umowy.
 3. W kontekście mechanizmu wspólnego przeglądu i wspólnej oceny, o którym mowa w pkt 1 niniejszej deklaracji, Unia będzie zwracać szczególną uwagę na przestrzeganie wszystkich zabezpieczeń związanych z wprowadzaniem w życie art. 17 ust. 2 umowy, tak aby upewnić się, że państwa trzecie otrzymujące takie dane zgodziły się na objęcie danych ochroną prywatności porównywalną do ochrony zapewnianej przez DHS w odniesieniu do danych PNR na mocy umowy.
-

DECYZJA RADY

z dnia 26 kwietnia 2012 r.

**w sprawie zawarcia Umowy między Stanami Zjednoczonymi Ameryki a Unią Europejską
o wykorzystywaniu danych dotyczących przelotu pasażera oraz przekazywaniu takich danych
do Departamentu Bezpieczeństwa Wewnętrznego Stanów Zjednoczonych**

(2012/472/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 82 ust. 1 lit. d) oraz art. 87 ust. 2 lit. a), w związku z art. 218 ust. 6 lit. a),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 2 grudnia 2010 r. Rada przyjęła decyzję upoważniającą Komisję do rozpoczęcia negocjacji między Unią a Stanami Zjednoczonymi Ameryki dotyczących przekazywania i wykorzystywania danych dotyczących przelotu pasażera („dane PNR”) w celu zapobiegania terroryzmowi i innej poważnej przestępczości międzynarodowej oraz walki z nimi, a także wytyczne negocjacyjne w tej sprawie.
- (2) Zgodnie z decyzją Rady 2012/471/UE ⁽²⁾ Umowa między Stanami Zjednoczonymi Ameryki a Unią Europejską o wykorzystywaniu danych dotyczących przelotu pasażera oraz przekazywaniu takich danych do Departamentu Bezpieczeństwa Wewnętrznego Stanów Zjednoczonych („umowa”) została podpisana w dniu 14 grudnia 2011 r., z zastrzeżeniem jej zawarcia.
- (3) Umowa nie narusza praw podstawowych i zasad uznanych w szczególności przez Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, zwłaszcza prawa do życia prywatnego i rodzinnego, uznanego w jej art. 7, prawa do ochrony danych osobowych, uznanego w jej art. 8, oraz prawa do skutecznego środka prawnego i dostępu do bezstronnego sądu, uznanego w jej art. 47. Umowa powinna być stosowana zgodnie z tymi prawami i zasadami.
- (4) Zgodnie z art. 3 Protokołu (nr 21) w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Zjednoczone Królestwo powiadomiło o chęci uczestniczenia w przyjęciu i stosowaniu niniejszej decyzji.

(5) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu (nr 21) w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, bez uszczerbku dla art. 4 tego protokołu, Irlandia nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana, ani jej nie stosuje.

(6) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu (nr 22) w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana umową, ani jej nie stosuje.

(7) Należy zatwierdzić umowę,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Unii Umowę między Stanami Zjednoczonymi Ameryki a Unią Europejską o wykorzystywaniu danych dotyczących przelotu pasażera oraz przekazywaniu takich danych do Departamentu Bezpieczeństwa Wewnętrznego Stanów Zjednoczonych.

Tekst umowy dołącza się do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady wyznacza osobę lub osoby umocowane do przeprowadzenia, w imieniu Unii, wymiany notyfikacji przewidzianych w art. 27 umowy, w celu wyrażenia zgody Unii na to, aby umowa stała się dla niej wiążąca.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 26 kwietnia 2012 r.

W imieniu Rady
M. BØDSKOV
Przewodniczący

⁽¹⁾ Zgoda z dnia 19 kwietnia 2012 r. (dotychczas nieopublikowana w *Dzienniku Urzędowym*).

⁽²⁾ Zob. s. 1 niniejszego Dziennika Urzędowego.

TŁUMACZENIE

UMOWA

między Stanami Zjednoczonymi Ameryki a Unią Europejską o wykorzystywaniu danych dotyczących przelotu pasażera oraz przekazywaniu takich danych do Departamentu Bezpieczeństwa Wewnętrznego Stanów Zjednoczonych

STANY ZJEDNOCZONE AMERYKI,

zwane również dalej „Stanami Zjednoczonymi”, oraz

UNIA EUROPEJSKA,

zwana również dalej „UE”,

zwane dalej razem „Stronami”,

PRAGNĄC skutecznie zapobiegać terroryzmowi i poważnej przestępczości międzynarodowej oraz skutecznie zwalczać te zjawiska w celu ochrony własnych demokratycznych społeczeństw i wspólnych wartości,

DAŻĄC do zacieśniania i zachęcania do współpracy między Stronami w duchu partnerstwa transatlantyckiego,

UZNAJĄC prawo państw do zapewnienia bezpieczeństwa swoim obywatelom oraz ochrony swoich granic, a także ich odpowiedzialność w tym zakresie, oraz mając na względzie odpowiedzialność wszystkich narodów za ochronę życia i bezpieczeństwa osób, w tym również osób korzystających z międzynarodowych systemów transportu,

PRZEKONANE, że wymiana informacji jest zasadniczym elementem walki z terroryzmem i poważną przestępczością międzynarodową oraz że w tym kontekście przetwarzanie i wykorzystywanie danych dotyczących przelotu pasażera (dane PNR) jest niezbędnym narzędziem pozwalającym uzyskać informacje, których uzyskanie w inny sposób nie jest możliwe,

ZDECYDOWANE, aby zapobiegać przestępstwom terrorystycznym i przestępczości międzynarodowej oraz aby zwalczać te zjawiska, przy jednoczesnym poszanowaniu podstawowych praw i wolności, a także uznaniu znaczenia prywatności oraz ochrony danych osobowych i informacji osobowych,

UWZGLĘDNIAJĄC instrumenty międzynarodowe, przepisy ustawowe i wykonawcze Stanów Zjednoczonych wymagające od każdego przewoźnika lotniczego, obsługującego loty pasażerskie w międzynarodowym transporcie lotniczym do lub ze Stanów Zjednoczonych, udostępnienia Departamentowi Bezpieczeństwa Wewnętrznego (DHS) danych PNR w zakresie, w jakim są one gromadzone i przechowywane w zautomatyzowanych systemach rezerwacji/odpraw pasażerskich przewoźnika lotniczego, oraz uwzględniając porównywalne wymogi, które są lub mogą być wprowadzone w życie w UE,

PRZYJMUJĄC DO WIADOMOŚCI, że DHS przetwarza i wykorzystuje dane PNR w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i poważnej przestępczości międzynarodowej oraz w celu ich wykrywania, prowadzenia dochodzeń lub śledztw oraz ścigania zgodnie z zabezpieczeniami w zakresie prywatności i ochrony danych osobowych i informacji osobowych określonymi w niniejszej umowie,

PODKREŚLAJĄC znaczenie wymiany danych PNR oraz istotnych i odpowiednich informacji analitycznych uzyskanych z danych PNR przez Stany Zjednoczone z właściwymi organami policyjnymi i sądowymi państw członkowskich Unii Europejskiej, zwanych dalej „państwami członkowskimi UE”, oraz z Europolem lub Eurojustem, jako środka promowania międzynarodowej współpracy policyjnej i sądowej,

UZNAJĄC wieloletnie tradycje obu Stron w zakresie poszanowania prawa do prywatności osób, odzwierciedlone w ich prawie i dokumentach konstytutywnych;

MAJĄC NA UWADZE zobowiązania UE wynikające z art. 6 Traktatu o Unii Europejskiej dotyczącego poszanowania praw podstawowych, prawo do prywatności w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych określone w art. 16 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zasady proporcjonalności i konieczności odnoszące się do prawa do życia prywatnego i rodzinnego, poszanowanie prywatności, oraz ochronę danych osobowych na mocy art. 8 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, konwencję nr 108 Rady Europy o ochronie osób w związku z automatycznym przetwarzaniem danych osobowych wraz z dodatkowym protokołem nr 181 do niej, oraz art. 7 i 8 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,

MAJĄC NA UWADZE, że DHS stosuje obecnie rzetelne procedury mające na celu ochronę prywatności i zapewnienie integralności danych, w tym bezpieczeństwa fizycznego, kontroli dostępu, rozdzielania danych i ich szyfrowania, zdolności audytowych i skutecznych środków umożliwiających rozliczenie z odpowiedzialności,

UZNAJĄC znaczenie zapewnienia jakości danych, ich ścisłości, integralności i bezpieczeństwa, a także wprowadzenia odpowiedniej odpowiedzialności za naruszenia tych zasad w celu zapewnienia ich przestrzegania,

UWZGLĘDNIAJĄC w szczególności zasadę przejrzystości oraz szereg środków, za pomocą których Stany Zjednoczone zapewniają, aby pasażerowie, których dane PNR gromadzone są przez DHS, byli poinformowani o potrzebie przekazywania ich danych PNR oraz o wykorzystywaniu tych danych,

UZNAJĄC PONADTO, że gromadzenie i analizowanie danych PNR jest konieczne, aby DHS mógł wypełnić swoje zadanie ochrony granic, zapewniając jednocześnie, aby gromadzenie i wykorzystywanie danych PNR pozostawało w związku z celami, w jakich są one gromadzone oraz konieczne dla osiągnięcia tych celów,

UZNAJĄC, że DHS, mając na względzie niniejszą umowę i jej wprowadzanie w życie, ma zapewnić odpowiedni poziom ochrony danych w odniesieniu do przetwarzanych i wykorzystywanych danych PNR przekazywanych DHS,

MAJĄC NA UWADZE, że Stany Zjednoczone i Unia Europejska są zobowiązane do zapewnienia wysokiego poziomu ochrony informacji osobowych w walce z przestępczością i terroryzmem, oraz są zdecydowane niezwłocznie osiągnąć porozumienie mające na celu ochronę informacji osobowych wymienianych w kontekście walki z przestępczością i terroryzmem we wszechstronny sposób, który przyczyni się do realizacji naszych wspólnych celów;

UZNAJĄC, że przeprowadzone w 2005 r. i 2010 r. wspólne przeglądy umów o przekazywaniu danych PNR, zawartych w 2004 r. i 2007 r. pomiędzy Stronami, dały pomyślne rezultaty,

BIORĄC POD UWAGĘ zainteresowanie Stron, a także państw członkowskich UE, wymianą informacji dotyczących metod przekazywania danych PNR, oraz dalszego przekazywania tych danych, jak wskazano w stosownych artykułach niniejszej umowy, oraz biorąc pod uwagę zainteresowanie UE rozwiązaniem tej kwestii w kontekście mechanizmu konsultacji i przeglądu ustanowionego w niniejszej umowie;

POTWIERDZAJĄC, że niniejsza umowa nie stanowi precedensu dla jakichkolwiek przyszłych uzgodnień między Stronami, ani między jedną ze Stron i jakąkolwiek inną stroną, w zakresie przetwarzania, wykorzystywania lub przekazywania danych PNR lub jakichkolwiek innych form danych, ani w zakresie ochrony danych;

UZNAJĄC odnośnie zasady proporcjonalności, a także istotności i konieczności, które nadają kierunek niniejszej umowie oraz jej wprowadzaniu w życie przez Unię Europejską i Stany Zjednoczone, oraz

UWZGLĘDNIAJĄC możliwość prowadzenia przez Strony dalszych rozmów na temat przekazywania danych PNR w odniesieniu do transportu morskiego,

NINIEJSZYM UZGADNIAJĄ:

ROZDZIAŁ I

POSTANOWIENIA OGÓLNE

Artykuł 1

Cel

1. Celem niniejszej umowy jest zapewnienie bezpieczeństwa oraz ochrona życia i bezpieczeństwa osób.
2. W tym celu w niniejszej umowie określa się obowiązki Stron w odniesieniu do warunków, na jakich dane PNR mogą być przekazywane, przetwarzane i wykorzystywane oraz chronione.

Artykuł 2

Zakres

1. Zgodnie z wytycznymi Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego dane PNR oznaczają zapis danych utworzony przez przewoźników lotniczych lub ich upoważnionych przedstawicieli w odniesieniu do każdej podróży zarezerwowanej przez każdego pasażera lub w jego imieniu, zawarty w systemach rezerwacji przewoźników, systemach odpraw pasażerskich lub równorzędnych systemach pełniących podobną funkcję (w niniejszej umowie zwanych dalej łącznie „systemami rezerwacji”). W szczególności, w rozumieniu niniejszej umowy, dane PNR to rodzaje danych określone w załączniku do niniejszej umowy („załącznik”).

2. Niniejsza umowa ma zastosowanie do przewoźników obsługujących loty pasażerskie pomiędzy Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi.

3. Niniejsza umowa ma również zastosowanie do przewoźników zarejestrowanych lub przechowujących dane w Unii Europejskiej i obsługujących loty pasażerskie do lub ze Stanów Zjednoczonych.

Artykuł 3

Dostarczanie danych PNR

Strony uzgadniają, że przewoźnicy dostarczają DHS dane PNR zawarte w ich systemach rezerwacji zgodnie z wymogami i standardami DHS oraz z niniejszą umową. Jeśli dane PNR przekazane przez przewoźników zawierają dane niewymienione w załączniku, DHS usuwa takie dane zaraz po ich otrzymaniu.

Artykuł 4

Wykorzystywanie danych PNR

1. Stany Zjednoczone gromadzą, wykorzystują i przetwarzają dane PNR dla celów zapobiegania niżej wymienionym zjawiskom oraz w celu wykrywania, prowadzenia dochodzeń lub śledztw oraz ścigania:

- a) przestępstw terrorystycznych oraz przestępstw powiązanych, w tym:

- (i) działań, które:
- 1) wiążą się z przemocą lub stanowią zagrożenie dla życia ludzkiego, mienia lub infrastruktury; oraz
 - 2) wydaje się, że zostały podjęte w celu:
 - a) zastraszenia ludności cywilnej lub wymuszenia na niej określonych działań;
 - b) wywarcia wpływu na politykę rządu poprzez zastraszanie lub wymuszenie na nim określonych działań; lub
 - c) wywarcia wpływu na działania rządu poprzez akty masowego zniszczenia, zabójstwa, porwania lub wzięcie zakładników;
- (ii) działań, które stanowią przestępstwo w zakresie i w rozumieniu mających zastosowanie międzynarodowych konwencji i protokołów dotyczących terroryzmu;
- (iii) dostarczania lub gromadzenia funduszy, za pomocą jakichkolwiek środków, bezpośrednio lub pośrednio, z zamiarem ich wykorzystania w całości lub częściowo w celu przeprowadzenia któregoś z działań opisanych w ppkt (i) lub (ii), lub z wiedzą o takim ich przeznaczeniu;
- (iv) próby popełnienia któregoś z czynów opisanych w ppkt (i), (ii) lub (iii);
- (v) współudziału w popełnieniu któregoś z czynów opisanych w ppkt (i), (ii) lub (iii);
- (vi) organizacji któregoś z działań opisanych w ppkt (i), (ii) lub (iii) lub kierowanie innymi osobami w celu ich przeprowadzenia;
- (vii) przyczynienia się w jakikolwiek inny sposób do popełnienia któregoś z czynów opisanych w ppkt (i), (ii) lub (iii);
- (viii) groźby popełnienia czynu opisanego w ppkt (i) w okolicznościach wskazujących na rzeczywiste zagrożenie;
- b) innych przestępstw podlegających karze pozbawienia wolności na czas nie krótszy od lat trzech i które mają charakter międzynarodowy.

Uważa się, że przestępstwo ma charakter międzynarodowy w szczególności, jeśli:

- (i) zostaje popełnione w więcej niż jednym państwie;
- (ii) zostaje popełnione w jednym państwie, lecz istotna część przygotowań do niego, jego planowania, kierowania nim lub kontrolowania go, odbywa się w innym państwie;
- (iii) zostaje popełnione w jednym państwie, lecz bierze w nim udział zorganizowana grupa przestępcza zaangażowana w działalność przestępczą w więcej niż jednym państwie;

(iv) zostaje popełnione w jednym państwie, lecz jego zasadnicze skutki odczuwane są w innym państwie; lub

(v) zostaje popełnione w jednym państwie, podczas gdy sprawca przebywa w innym państwie lub też zamierza przenieść się do innego państwa.

2. O ile zajdzie konieczność, dane PNR mogą być wykorzystywane i przetwarzane w indywidualnych przypadkach, gdy jest to niezbędne z uwagi na poważne zagrożenie oraz w celu ochrony żywotnych interesów jakiejkolwiek osoby fizycznej lub jeżeli nakaże tak sąd.

3. DHS może wykorzystywać i przetwarzać dane PNR w celu identyfikacji osób, które po przyjeździe do Stanów Zjednoczonych lub przed opuszczeniem tego państwa zostałyby poddane dokładniejszemu przesłuchaniu lub sprawdzeniu, lub w przypadku których może zachodzić konieczność dalszego sprawdzenia.

4. Ustępy 1, 2 i 3 pozostają bez uszczerbku dla działań krajowych organów ścigania oraz uprawnień sądowych, lub postępowań, w przypadku wykrycia podczas wykorzystywania i przetwarzania danych PNR innych naruszeń prawa lub poszlak wskazujących na takie naruszenia.

ROZDZIAŁ II

ZABEZPIECZENIA MAJĄCE ZASTOSOWANIE W PRZYPADKU WYKORZYSTYWANIA DANYCH PNR

Artykuł 5

Bezpieczeństwo danych

1. DHS zapewnia wprowadzenie w życie odpowiednich środków technicznych oraz rozwiązań organizacyjnych w celu ochrony danych osobowych i informacji osobowych zawartych w danych PNR przed przypadkowymi, niezgodnymi z prawem lub nieuprawnionymi: zniszczeniem, utratą, ujawnieniem, zmianami, dostępem, przetwarzaniem lub wykorzystywaniem.

2. DHS wykorzystuje odpowiednie technologie w celu zapewnienia ochrony danych, ich bezpieczeństwa, poufności i integralności. W szczególności DHS zapewnia, aby:

- a) stosowano procedury szyfrowania, autoryzacji i dokumentacji uznane przez właściwe organy. W szczególności zabezpiecza się dostęp do danych PNR i ogranicza się dostęp do nich wyłącznie na rzecz upoważnionych funkcjonariuszy;
- b) dane PNR były przechowywane w bezpiecznym środowisku fizycznym i chronione przy użyciu fizycznych zabezpieczeń przed nieuprawnionym dostępem; oraz
- c) istniały mechanizmy zapewniające, aby wyszukiwanie danych PNR odbywało się zgodnie z art. 4.

3. W przypadku naruszenia prywatności (w tym nieupoważnionego dostępu lub ujawnienia) DHS podejmuje uzasadnione działania, aby powiadomić w stosownych przypadkach osoby fizyczne, których to dotyczy, w celu ograniczenia ryzyka szkód związanych z nieupoważnionym ujawnieniem danych osobowych i informacji osobowych oraz w celu wprowadzenia technicznie wykonalnych środków zaradczych.

4. W zakresie niniejszej umowy DHS informuje bez zbędnej zwłoki odpowiednie organy europejskie o przypadkach znaczącego naruszenia prywatności w odniesieniu do danych PNR obywateli UE lub rezydentów UE, wynikających z przypadkowego lub bezprawnego zniszczenia lub przypadkowej utraty, zmiany, nieuprawnionego ujawnienia lub dostępu, lub innych niezgodnych z prawem form przetwarzania lub wykorzystywania.

5. Stany Zjednoczone potwierdzają, że w ich prawie dostępne są w przypadku naruszenia prywatności skuteczne środki egzekucyjne o charakterze administracyjnym, cywilnym i karnym. DHS może podjąć w stosownych przypadkach działania dyscyplinarne wobec osób odpowiedzialnych za każde takie naruszenie prywatności, w tym odmówić dostępu do systemu, udzielić formalnej nagany, zawiesić, zdegradować lub usunąć ze służby.

6. Każdorazowy dostęp do danych PNR, jak również ich przetwarzanie i wykorzystywanie, jest rejestrowany lub dokumentowany przez DHS. Rejestry lub dokumentacja wykorzystywane są jedynie do celów nadzoru, kontroli i utrzymania systemu lub w innych przypadkach określonych w prawie.

Artykuł 6

Dane szczególnie chronione

1. W zakresie, w jakim zgromadzone dane PNR pasażera zawierają dane szczególnie chronione (na przykład dane osobowe oraz informacje ujawniające pochodzenie rasowe lub etniczne, poglądy polityczne, przekonania religijne lub filozoficzne, przynależność do związków zawodowych lub dane dotyczące zdrowia lub życia seksualnego danej osoby fizycznej), DHS stosuje zautomatyzowane systemy filtrujące i maskujące takie dane szczególnie chronione. Ponadto DHS nie przetwarza dalej takich danych, ani ich nie wykorzystuje, chyba że zgodnie z ust. 3 i 4.

2. W terminie 90 dni od wejścia w życie niniejszej umowy DHS dostarcza Komisji Europejskiej wykaz kodów oraz pojęć identyfikujących dane szczególnie chronione, które podlegają filtrowaniu.

3. Dostęp do danych szczególnie chronionych, jak również ich przetwarzanie i wykorzystywanie, jest dozwolony w wyjątkowych sytuacjach, gdy życie ludzkie mogłoby być zagrożone lub poważnie narażone. Dostęp do takich danych jest możliwy wyłącznie w indywidualnych przypadkach przy użyciu restrykcyjnych procedur, po uzyskaniu zezwolenia członka kadry kierowniczej DHS wyższego szczebla.

4. Dane szczególnie chronione są trwale usuwane nie później niż w terminie 30 dni od otrzymania przez DHS ostatnio przekazanych danych PNR zawierających tego rodzaju dane. Dane szczególnie chronione mogą być jednak przechowywane przez okres określony w prawie Stanów Zjednoczonych do celów konkretnego dochodzenia lub śledztwa, ścigania lub działań organów ścigania.

Artykuł 7

Zautomatyzowane decyzje indywidualne

Stany Zjednoczone nie podejmują decyzji, których skutkiem są znaczące negatywne działania mające wpływ na interesy prawne osób fizycznych, jedynie w oparciu o zautomatyzowane przetwarzanie i wykorzystywanie danych PNR.

Artykuł 8

Przechowywanie danych

1. DHS przechowuje dane PNR w aktywnej bazie danych przez okres nieprzekraczający pięciu lat. Po upływie pierwszych sześciu miesięcy tego okresu dane PNR są anonimizowane oraz maskowane zgodnie z ustępem 2 niniejszego artykułu. O ile niniejsza umowa nie stanowi inaczej, dostęp do tej aktywnej bazy danych posiada ograniczona liczba specjalnie upoważnionych funkcjonariuszy.

2. W celu dokonania anonimizacji danych maskowane są następujące rodzaje informacji umożliwiających identyfikację osoby zawartych w danych PNR:

- a) imię (imiona) i nazwisko(-a);
- b) inne imiona i nazwiska figurujące w danych PNR;
- c) wszystkie dostępne informacje kontaktowe (w tym informacje na temat źródła);
- d) uwagi ogólne, w tym inne dodatkowe informacje (OSI), informacje o usługach specjalnych (SSI) i prośby o usługi specjalne (SSR); oraz
- e) wszelkie informacje dotyczące zgromadzonych danych pasażera przekazywanych przed podróżą (APIS).

3. Po upływie okresu przechowywania w bazie aktywnej dane PNR przenoszone są do archiwalnej bazy danych na okres nieprzekraczający dziesięciu lat. Archiwalna baza danych jest przedmiotem dodatkowych kontroli, liczba pracowników upoważnionych do korzystania z tej bazy jest ograniczona, a dostęp do bazy wydawany na wyższym poziomie nadzoru. Danym PNR przechowywanym w bazie archiwalnej nie przywraca się ponownie elementów umożliwiających identyfikację osoby, z wyjątkiem przypadków gdy ma to związek z działaniami organów ścigania i tylko w związku z możliwą do zidentyfikowania sprawą, zagrożeniem lub ryzykiem. W odniesieniu do celów określonych w art. 4 ust. 1 lit. b), danym PNR przechowywanym w takiej bazie archiwalnej mogą być ponownie przywracane elementy umożliwiające identyfikację osoby jedynie przez okres nieprzekraczający pięciu lat.

4. Po upływie okresu przechowywania w bazie archiwalnej przechowywane dane muszą stać się całkowicie anonimowe poprzez usunięcie wszystkich rodzajów danych, które mogłyby służyć do identyfikacji pasażera, którego dotyczą dane PNR, bez możliwości ponownego przywrócenia elementów umożliwiające identyfikację osoby.

5. Dane związane z konkretną sprawą lub dochodzeniem lub śledztwem mogą być przechowywane w aktywnej bazie danych PNR do czasu zarchiwizowania tej sprawy lub dochodzenia lub śledztwa. Niniejszy ustęp pozostaje bez uszczerbku dla wymogów dotyczących przechowywania danych w odniesieniu do poszczególnych akt prowadzonych dochodzeń lub śledztw lub ścigania.

6. Strony uzgadniają, że w ramach oceny przewidzianej w art. 23 ust. 1 zostanie rozważona konieczność zachowania 10-letniego okresu przechowywania danych w bazie archiwalnej.

Artykuł 9

Niedyskryminacja

Stany Zjednoczone zapewniają, aby zabezpieczenia mające zastosowanie w przypadku przetwarzania i wykorzystywania danych PNR na mocy niniejszej umowy były stosowane do wszystkich pasażerów na równych zasadach, bez niezgodnej z prawem dyskryminacji.

Artykuł 10

Przejrzystość

1. DHS informuje pasażerów o wykorzystywaniu i przetwarzaniu danych PNR poprzez:

- a) publikacje w Rejestrze Federalnym;
- b) publikacje na swojej stronie internetowej;
- c) ogłoszenia, które przewoźnicy mogą zamieszczać w swoich umowach przewozu;
- d) sprawozdania dla Kongresu wymagane na mocy ustaw; oraz
- e) inne możliwe odpowiednie środki.

2. DHS publikuje i dostarcza UE do celów ewentualnej publikacji swoje procedury oraz warunki dotyczące dostępu do danych, poprawiania lub prostowania danych, jak również procedur odwoławczych.

3. Strony współpracują z przemysłem lotniczym w celu zachęcenia do lepszego informowania w chwili rezerwacji o celach gromadzenia, przetwarzania i wykorzystywania przez DHS danych PNR oraz możliwości dostępu do nich, poprawiania ich oraz procedur odwoławczych.

Artykuł 11

Dostęp dla osób fizycznych

1. Zgodnie z przepisami ustawy o wolności informacji (*Freedom of Information Act*) każda osoba fizyczna, niezależnie od obywatelstwa, kraju pochodzenia lub miejsca zamieszkania, ma prawo zwrócić się do DHS o udostępnienie jej swoich danych PNR. DHS terminowo dostarcza takie dane PNR, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3 niniejszego artykułu.

2. Ujawnienie informacji zawartych w danych PNR może być przedmiotem uzasadnionych ograniczeń prawnych, mających zastosowanie zgodnie z prawem Stanów Zjednoczonych, w tym wszelkich ograniczeń niezbędnych w celu zabezpieczenia szczególnie chronionych informacji prywatnych, szczególnie chronionych informacji dotyczących bezpieczeństwa narodowego oraz szczególnie chronionych informacji w zakresie działań organów ścigania.

3. Każda odmowa lub ograniczenie dostępu są formułowane na piśmie i przekazywane wnioskodawcy w odpowiednim czasie. W takim powiadomieniu wskazuje się wnioskodawcy podstawę prawną wstrzymania ujawnienia informacji oraz środki odwoławcze dostępne w prawie Stanów Zjednoczonych.

4. DHS nie ujawnia publicznie danych PNR, ujawnia je jedynie osobie fizycznej, której dotyczy przetwarzane i wykorzystywane dane PNR, lub jej przedstawicielowi, lub ujawnia je, o ile wymaga tego prawo Stanów Zjednoczonych.

Artykuł 12

Poprawianie i prostowanie danych w przypadku osób fizycznych

1. Każda osoba fizyczna, niezależnie od obywatelstwa, kraju pochodzenia lub miejsca zamieszkania, może ubiegać się o poprawienie lub sprostowanie danych, w tym o możliwość usunięcia lub zablokowania jej danych PNR przez DHS zgodnie z procedurami opisanymi w niniejszej umowie.

2. DHS, bez zbędnej zwłoki, informuje wnioskodawcę na piśmie o swojej decyzji dotyczącej poprawienia lub sprostowania danych PNR, których to dotyczy.

3. Każda odmowa lub ograniczenie w odniesieniu do poprawienia lub sprostowania zostają sformułowane na piśmie i przekazane wnioskodawcy w odpowiednim czasie. W powiadomieniu tym wskazuje się wnioskodawcy podstawę prawną takiej odmowy lub ograniczenia oraz środki odwoławcze dostępne w prawie Stanów Zjednoczonych.

Artykuł 13

Środki odwoławcze w przypadku osób fizycznych

1. Każda osoba fizyczna, niezależnie od obywatelstwa, kraju pochodzenia lub miejsca zamieszkania, której dane osobowe i informacje osobowe były przetwarzane i wykorzystywane w sposób niezgodny z niniejszą umową, może skorzystać ze skutecznych administracyjnych i sądowych środków odwoławczych zgodnie z prawem Stanów Zjednoczonych.

2. Każda osoba fizyczna ma prawo zakwestionować na drodze administracyjnej decyzję DHS dotyczące wykorzystywania i przetwarzania danych PNR.

3. Zgodnie z przepisami ustawy o postępowaniu administracyjnym (*Administrative Procedure Act*) i innym mającymi zastosowanie przepisami każda osoba fizyczna ma prawo do złożenia wniosku do sądu federalnego Stanów Zjednoczonych o kontrolę sądową jakiegokolwiek ostatecznej decyzji DHS. Ponadto każda osoba fizyczna ma prawo do złożenia wniosku o kontrolę sądową zgodnie z mającym zastosowanie prawem i właściwymi przepisami:

- a) ustawy o wolności informacji (*Freedom of Information Act*);
- b) ustawy o oszustwach i nadużyciach komputerowych (*Computer Fraud and Abuse Act*);
- c) ustawy o prywatności w łączności elektronicznej (*Electronic Communications Privacy Act*); oraz
- d) innymi mającymi zastosowanie przepisami prawa Stanów Zjednoczonych.

4. W szczególności DHS udostępnia wszystkim osobom fizycznym środek administracyjny (obecnie jest nim program DHS TRIP (*Traveler Redress Inquiry Program*)), w ramach którego rozpatrywane są zapytania dotyczące podróży, w tym również zapytania dotyczące wykorzystywania danych PNR. DHS TRIP

umożliwia wniesienie odwołania tym osobom fizycznym, które uważają, że ich podróż została opóźniona lub że nie zezwolono im wejść na pokład komercyjnego statku powietrznego w wyniku niewłaściwego zidentyfikowania ich jako stanowiących zagrożenie. Zgodnie z ustawą o postępowaniu administracyjnym (*Administrative Procedure Act*) oraz tytułem 49 Kodeksu Stanów Zjednoczonych (*United States Code*), sekcja 46110, każda taka poszkodowana osoba fizyczna ma prawo do złożenia wniosku do federalnego sądu Stanów Zjednoczonych o kontrolę sądową jakiegokolwiek ostatecznej decyzji DHS dotyczącej tego rodzaju kwestii.

Artykuł 14

Nadzór

1. Zgodność z zabezpieczeniami dotyczącymi prywatności przewidzianymi w niniejszej umowie jest przedmiotem niezależnego przeglądu i nadzoru ze strony departamentalnych urzędników ds. prywatności (*Department Privacy Officers*), takich jak główny urzędnik ds. prywatności (*Chief Privacy Officer*) w DHS, którzy:

- a) wykazali swoją niezależność;
- b) mają rzeczywiste uprawnienia w zakresie nadzoru, prowadzenia dochodzeń lub śledztw, interwencji i przeglądu; oraz
- c) są uprawnieni, w stosownych przypadkach, do zgłaszania naruszeń prawa w związku z niniejszą umową do celów ścigania lub działań dyscyplinarnych.

Zapewniają oni w szczególności, aby skargi dotyczące przypadków nieprzestrzegania niniejszej umowy były przyjmowane, badane, aby udzielano na nie odpowiedzi oraz aby podjęte zostały odpowiednie działania naprawcze. Skargi te mogą być składane przez każdą osobę fizyczną, niezależnie od obywatelstwa, kraju pochodzenia lub miejsca zamieszkania.

2. Ponadto stosowanie niniejszej umowy przez Stany Zjednoczone jest przedmiotem niezależnego przeglądu i nadzoru prowadzonych przez jedną lub większą liczbę następujących podmiotów:

- a) Biuro Inspektora Generalnego DHS;
- b) Biuro Kontroli Rządu (*Government Accountability Office*) ustanowione przez Kongres; oraz
- c) Kongres Stanów Zjednoczonych.

Rezultaty takiego nadzoru mogą znaleźć się w zawierających ustalenia i zalecenia publicznych sprawozdaniach, przesłuchaniach i analizach.

ROZDZIAŁ III

TRYBY PRZEKAZYWANIA DANYCH PNR

Artykuł 15

Metody przekazywania danych PNR

1. Do celów niniejszej umowy przewoźnicy są zobowiązani do przekazywania DHS danych PNR przy użyciu metody „push”,

w związku z koniecznością zapewnienia dokładności tych danych, terminowego ich dostarczania oraz ich kompletności.

2. Przewoźnicy są zobowiązani do przekazywania DHS danych PNR drogą elektroniczną z wykorzystaniem zabezpieczeń zgodnych z wymogami technicznymi DHS.

3. Przewoźnicy są zobowiązani do przekazywania DHS danych PNR zgodnie z ustępami 1 i 2, najpierw na 96 godzin przed planowym odlotem, a dodatkowo w czasie rzeczywistym albo w drodze ustalonej liczby rutynowych zaplanowanych transferów zgodnie z wymogami DHS.

4. W każdym wypadku Strony uzgadniają, że wszyscy przewoźnicy są zobowiązani do nabycia możliwości technicznych pozwalających im wykorzystywać metodę „push” nie później niż w terminie 24 miesięcy po wejściu w życie niniejszej umowy.

5. O ile zajdzie taka konieczność, DHS może w indywidualnych przypadkach wymagać od przewoźnika dostarczania danych PNR pomiędzy regularnymi transferami tych danych opisanymi w ustępie 3 lub po dokonaniu takich transferów. W przypadku gdy przewoźnik z przyczyn technicznych nie jest w stanie terminowo odpowiedzieć na wnioski na podstawie niniejszego artykułu zgodnie ze standardami DHS lub, w wyjątkowych przypadkach, w celu zareagowania na konkretne, pilne i poważne zagrożenie, DHS może zażądać od przewoźnika zapewnienia takiego dostępu w inny sposób.

Artykuł 16

Udostępnianie danych PNR na poziomie krajowym

1. DHS może udostępniać dane PNR jedynie po przeprowadzeniu uważnej oceny następujących zabezpieczeń:

- a) dane PNR udostępnia się wyłącznie zgodnie z art. 4;
- b) dane PNR udostępnia się tylko krajowym organom rządowym w ramach realizacji celów określonych w art. 4;
- c) przyjmujące organy stosują w odniesieniu do danych PNR zabezpieczenia równoważne lub porównywalne z zabezpieczeniami określonymi w niniejszej umowie; oraz
- d) dane PNR są udostępniane jedynie na potrzeby spraw będących przedmiotem wyjaśniania lub dochodzenia lub śledztwa oraz zgodnie z pisemnymi porozumieniami i prawem Stanów Zjednoczonych o wymianie informacji pomiędzy krajowymi organami rządowymi.

2. W przypadku przekazania informacji analitycznych uzyskanych z danych PNR zgodnie z niniejszą umową przestrzega się zabezpieczeń określonych w ustępie 1 niniejszego artykułu.

Artykuł 17

Dalsze przekazywanie danych

1. Stany Zjednoczone mogą przekazywać dane PNR właściwym organom rządowym państw trzecich jedynie na warunkach zgodnych z niniejszą umową i jedynie po upewnieniu się, że cel, w jakim państwo otrzymujące zamierza wykorzystać dane, jest zgodny z tymi warunkami.

2. Z wyjątkiem nadzwyczajnych okoliczności wszelkie takie transfery danych odbywają się zgodnie z wyraźnymi porozumieniami, obejmującymi ochronę prywatności danych porównywalną do ochrony stosowanej przez DHS w odniesieniu do danych PNR, zgodnie z niniejszą umową.

3. Dane PNR są udostępniane jedynie na potrzeby spraw będących przedmiotem wyjaśniania lub dochodzenia, lub śledztwa.

4. W przypadku gdy DHS wie, że dane PNR obywatela lub rezydenta państwa członkowskiego UE są przekazywane, informuje o tym przy najbliższej stosownej okazji właściwe organy danego państwa członkowskiego.

5. W przypadku przekazania informacji analitycznych uzyskanych z danych PNR zgodnie z niniejszą umową przestrzega się zabezpieczeń określonych w ustępach 1–4.

Artykuł 18

Współpraca policji, organów ścigania i sądów

1. Zgodnie z istniejącymi umowami lub uzgodnieniami w zakresie działania organów ścigania lub innymi umowami lub uzgodnieniami dotyczącymi udostępniania informacji, zawartymi między Stanami Zjednoczonymi a którymkolwiek państwem członkowskim UE lub Europolem i Eurojustem, DHS przekazuje właściwym organom policyjnym, innym wyspecjalizowanym organom ścigania lub organom sądowym państw członkowskich UE oraz Europolowi i Eurojustowi, w zakresie ich odnośnych uprawnień, najszybciej jak to możliwe, właściwe i odpowiednie informacje analityczne uzyskane z danych PNR w sprawach będących przedmiotem wyjaśniania lub dochodzenia lub śledztwa, w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i powiązanym przestępstwom lub przestępczości międzynarodowej opisanej w art. 4 ust. 1 lit. b), a także w celu ich wykrywania, prowadzenia dochodzeń lub śledztw lub ścigania w Unii Europejskiej.

2. Organ policyjny lub sądowy państwa UE, lub Europol lub Eurojust, w zakresie ich odnośnych uprawnień, mogą zwrócić się o uzyskanie dostępu do danych PNR lub właściwych i odpowiednich informacji analitycznych uzyskanych z danych PNR, które w konkretnym przypadku są niezbędne do celów zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i powiązanym przestępstwom lub przestępczości międzynarodowej opisanej w art. 4 ust. 1 lit. b) oraz ich wykrywania, prowadzenia dochodzeń lub śledztw lub ścigania w Unii Europejskiej. DHS dostarcza takie informacje, z zastrzeżeniem umów i uzgodnień określonych w ust. 1 niniejszego artykułu.

3. Zgodnie z ust. 1 i 2 niniejszego artykułu DHS udostępnia dane PNR jedynie po przeprowadzeniu uważnej oceny następujących zabezpieczeń:

- a) dane PNR udostępnia się wyłącznie zgodnie z art. 4;
- b) dane PNR udostępnia się tylko w ramach realizacji celów określonych w art. 4; oraz
- c) przyjmujące organy stosują w odniesieniu do danych PNR zabezpieczenia równoważne lub porównywalne z zabezpieczeniami określonymi w niniejszej umowie.

4. W przypadku przekazania informacji analitycznych uzyskanych z danych PNR zgodnie z niniejszą umową przestrzega się zabezpieczeń określonych w ust. 1–3 niniejszego artykułu.

ROZDZIAŁ IV

POSTANOWIENIA WYKONAWCZE I KOŃCOWE

Artykuł 19

Odpowiedni poziom ochrony

Uznaje się, że DHS, mając na względzie niniejszą umowę oraz jej wprowadzenie w życie, zapewnia w rozumieniu stosownych przepisów UE o ochronie danych osobowych odpowiedni poziom ochrony danych PNR podlegających przetwarzaniu i wykorzystywaniu. W tym względzie uznaje się, że przewoźnicy, którzy dostarczyli DHS dane PNR zgodnie z niniejszą umową, spełnili mające zastosowanie w UE wymogi prawne dotyczące przekazywania takich danych z UE do Stanów Zjednoczonych.

Artykuł 20

Wzajemność

1. Na podlegającym ich jurysdykcji obszarze Strony aktywnie wspierają współpracę przewoźników z każdym systemem danych PNR funkcjonującym lub który może zostać wprowadzony na obszarze podlegającym jurysdykcji drugiej Strony, zgodnie z niniejszą umową.

2. Ponieważ ustanowienie systemu danych PNR Unii Europejskiej mogłoby mieć istotny wpływ na zobowiązania Stron w ramach niniejszej umowy, w przypadku przyjęcia takiego systemu Strony konsultują się, aby ustalić, czy istnieje potrzeba odpowiedniego dostosowania niniejszej umowy w celu zapewnienia pełnej wzajemności. Konsultacje takie mają w szczególności na celu sprawdzenie, czy standardy w zakresie ochrony danych osobowych stosowane w przypadku przyszłego systemu danych PNR Unii Europejskiej byłyby mniej rygorystyczne niż standardy ustanowione w niniejszej umowie i czy, w związku z tym, niniejsza umowa powinna zostać zmieniona.

Artykuł 21

Wprowadzanie w życie umowy i brak odstępstw

1. Niniejsza umowa nie tworzy ani nie przyznaje, na mocy prawa Stanów Zjednoczonych, żadnych praw ani korzyści jakimkolwiek osobom lub podmiotom, prywatnym lub publicznym. Każda ze Stron zapewnia prawidłowe wprowadzenie w życie postanowień niniejszej umowy.

2. Żadne zapisy niniejszej umowy nie stanowią odstępstwa od istniejących zobowiązań Stanów Zjednoczonych i państw członkowskich UE, w tym zobowiązań na mocy Umowy o wzajemnej pomocy prawnej między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki z dnia 25 czerwca 2003 r. oraz powiązanych instrumentów wzajemnej dwustronnej pomocy prawnej między Stanami Zjednoczonymi i państwami członkowskimi UE.

Artykuł 22

Powiadomienie o zmianach w prawie krajowym

Strony informują się wzajemnie o przyjęciu wszelkich przepisów, które mają istotny wpływ na wprowadzenie w życie niniejszej umowy.

Artykuł 23

Przegląd i ocena

1. Rok po wejściu w życie niniejszej umowy Strony dokonują wspólnego przeglądu jej wprowadzenia w życie, a następnie – regularnych przeglądów zgodnie ze wspólnymi uzgodnieniami. Ponadto cztery lata po wejściu w życie niniejszej umowy Strony przeprowadzają jej wspólną ocenę.

2. Strony uzgadniają z wyprzedzeniem tryb i warunki wspólnego przeglądu i przekazują sobie informacje o składzie swoich zespołów. Na potrzeby wspólnego przeglądu Unię Europejską reprezentuje Komisja Europejska, a Stany Zjednoczone reprezentuje DHS. W skład zespołów mogą wchodzić właściwi eksperci ds. ochrony danych oraz eksperci z organów ścigania. Z zastrzeżeniem mających zastosowanie przepisów, od wszystkich uczestników wspólnego przeglądu wymaga się posiadania poświadczenia bezpieczeństwa osobowego oraz przestrzegania poufności rozmów. Na potrzeby wspólnego przeglądu DHS zapewnia dostęp do odpowiedniej dokumentacji, systemów i personelu.

3. Po zakończeniu wspólnego przeglądu Komisja Europejska przedstawia sprawozdanie dla Parlamentu Europejskiego i Rady Unii Europejskiej. Stanom Zjednoczonym zapewnia się możliwość przedstawienia na piśmie uwag, które zostaną dołączone do sprawozdania.

Artykuł 24

Rozstrzygnięcie sporów i zawieszenie stosowania umowy

1. Wszelkie spory wynikłe z wprowadzania w życie niniejszej umowy i wszelkie sprawy z tym związane są przedmiotem konsultacji między Stronami w celu osiągnięcia rozwiązania możliwego do zaakceptowania przez obie Strony, z uwzględnieniem zapewnienia każdej z nich możliwości rozwiązania problemu w rozsądnym czasie.

2. W przypadku gdy takie konsultacje nie doprowadzą do rozstrzygnięcia sporu, każda ze Stron może zawiesić stosowanie niniejszej umowy poprzez pisemne powiadomienie drogą dyplomatyczną, przy czym takie zawieszenie staje się skuteczne w terminie 90 dni od dnia tego powiadomienia, o ile Strony nie uzgodnią innej daty jego skuteczności.

3. Niezależnie od jakiegokolwiek zawieszenia stosowania niniejszej umowy wszystkie dane PNR otrzymane przez DHS zgodnie z niniejszą umową przed zawieszeniem jej stosowania są w dalszym ciągu przetwarzane i wykorzystywane zgodnie z zabezpieczeniami określonymi w niniejszej umowie.

Artykuł 25

Wypowiedzenie

1. Każda ze Stron może w każdej chwili wypowiedzieć niniejszą umowę poprzez powiadomienie drogą dyplomatyczną.

2. Wypowiedzenie staje się skuteczne w terminie 120 dni od dnia otrzymania tego powiadomienia, o ile Strony nie uzgodnią innej daty jego skuteczności.

3. Przed każdym wypowiedzeniem niniejszej umowy Strony przeprowadzają wzajemne konsultacje w sposób zapewniający wystarczający okres czasu na znalezienie rozwiązania możliwego do przyjęcia przez obie Strony.

4. Niezależnie od wypowiedzenia niniejszej umowy wszystkie dane PNR otrzymane przez DHS zgodnie z niniejszą umową przed jej wypowiedzeniem są w dalszym ciągu przetwarzane i wykorzystywane zgodnie z zabezpieczeniami określonymi w niniejszej umowie.

Artykuł 26

Okres obowiązywania

1. Z zastrzeżeniem art. 25 niniejsza umowa pozostaje w mocy przez okres siedmiu lat od dnia jej wejścia w życie.

2. Po upływie terminu określonego w ust. 1 niniejszego artykułu oraz wszelkich kolejnych okresów przedłużenia umowy zgodnie z niniejszym ustępem umowa jest przedłużana na okres kolejnych siedmiu lat, o ile jedna ze Stron nie powiadomi drugiej Strony drogą dyplomatyczną, z co najmniej dwunastomiesięcznym wyprzedzeniem, o zamiarze nieprzedłużania umowy.

3. Niezależnie od wygaśnięcia niniejszej umowy wszystkie dane PNR otrzymane przez DHS na mocy niniejszej umowy przed jej wygaśnięciem są w dalszym ciągu przetwarzane i wykorzystywane zgodnie z zabezpieczeniami określonymi w niniejszej umowie. Podobnie wszystkie dane PNR uzyskane przez DHS na mocy Umowy między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki o przetwarzaniu i przekazywaniu przez przewoźników lotniczych danych dotyczących przelotu pasażera (PNR) do Departamentu Bezpieczeństwa Wewnętrznego Stanów Zjednoczonych, podpisanej w Brukseli i Waszyngtonie w dniach 23 i 26 lipca 2007 r., są nadal przetwarzane i wykorzystywane zgodnie z zabezpieczeniami określonymi w niniejszej umowie.

Artykuł 27

Postanowienia końcowe

1. Niniejsza umowa wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca przypadającego po dniu, w którym Strony wymieniły notyfikacje o zakończeniu swoich procedur wewnętrznych w tym celu.

2. Niniejsza umowa zastępuje z dniem swego wejścia w życie umowę podpisaną w dniu 23 i 26 lipca 2007 r.

3. Niniejsza umowa ma zastosowanie do terytorium Danii, Zjednoczonego Królestwa lub Irlandii, tylko jeśli Komisja Europejska powiadomi Stany Zjednoczone na piśmie, że Dania, Zjednoczone Królestwo lub Irlandia podjęły decyzję o związaniu się niniejszą umową.

4. Jeśli Komisja Europejska powiadomi Stany Zjednoczone przed wejściem w życie niniejszej umowy, że będzie ona miała zastosowanie do terytorium Danii, Zjednoczonego Królestwa lub Irlandii, niniejsza umowa będzie miała zastosowanie na terytorium danego państwa od tego samego dnia, od którego wiąże ona pozostałe państwa członkowskie UE.

5. Jeśli Komisja Europejska powiadomi Stany Zjednoczone po wejściu w życie niniejszej umowy, że ma ona zastosowanie do terytorium Danii, Zjednoczonego Królestwa lub Irlandii, niniejsza umowa będzie miała zastosowanie na terytorium danego państwa od pierwszego dnia następującego po otrzymaniu powiadomienia przez Stany Zjednoczone.

Sporządzono w Brukseli dnia czternastego grudnia roku dwa tysiące jedenastego w dwóch egzemplarzach.

Zgodnie z prawem UE niniejsza umowa zostaje sporządzona przez UE również w językach: bułgarskim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim i włoskim.

W imieniu Unii Europejskiej

W imieniu Stanów Zjednoczonych Ameryki

ZAŁĄCZNIK

RODZAJE DANYCH PNR

1. Numer rezerwacji PNR
 2. Data rezerwacji/wystawienia biletu
 3. Planowana(-e) data(-y) podróży
 4. Imię (imiona) i nazwisko(-a)
 5. Dostępne informacje dotyczące programów dla stałych klientów (*frequent flier*) oraz dotyczące korzyści (na przykład darmowe bilety, zamiana biletu z klasy ekonomicznej na wyższą itd.)
 6. Inne imiona i nazwiska figurujące w danych PNR, w tym liczba podróży wynikająca z danych PNR
 7. Wszystkie dostępne informacje kontaktowe (w tym informacje na temat źródła)
 8. Wszystkie dostępne informacje o płatnościach/fakturowaniu (nie obejmuje to innych szczegółów transakcji dotyczących karty kredytowej lub konta i niepowiązanych z transakcją dotyczącą podróży)
 9. Trasa podróży dla konkretnych danych PNR
 10. Biuro podróży / agencja turystyczna
 11. Informacje o wspólnej obsłudze połączeń
 12. Informacje podzielone/rozdzielone
 13. Informacje o statusie podróży pasażera (w tym potwierdzenia, stan odprawy biletowo-bagażowej)
 14. Informacje o biletach, w tym numer biletu, bilety w jedną stronę i automatycznie skalkulowana taryfa
 15. Wszystkie informacje o bagażu
 16. Informacje o miejscu, w tym numer miejsca w samolocie
 17. Uwagi ogólne, w tym inne dodatkowe informacje (OSI), informacje o usługach specjalnych (SSI) i prośby o usługi specjalne (SSR)
 18. Wszelkie informacje dotyczące zgromadzonych danych pasażera przekazywanych przed podróżą (APIS)
 19. Wszystkie dotychczasowe zmiany danych PNR wymienionych w pkt 1–18
-

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 731/2012

z dnia 10 sierpnia 2012 r.

ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie ustalania Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do

produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.

- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 sierpnia 2012 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącą,

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	MK	45,6
	TR	55,3
	ZZ	50,5
0707 00 05	TR	100,7
	ZZ	100,7
0709 93 10	TR	107,9
	ZZ	107,9
0805 50 10	AR	95,1
	TR	92,0
	UY	83,5
	ZA	101,6
	ZZ	93,1
0806 10 10	EG	202,6
	MA	168,7
	MK	50,2
	MX	186,3
	TN	203,8
	TR	142,8
	ZZ	159,1
0808 10 80	AR	82,0
	BR	97,8
	CL	112,3
	NZ	115,9
	US	188,2
	ZA	99,9
	ZZ	116,0
0808 30 90	AR	129,0
	CL	165,2
	CN	91,7
	NZ	165,5
	TR	172,4
	ZA	106,8
	ZZ	138,4
0809 30	TR	158,1
	ZZ	158,1
0809 40 05	BA	66,5
	IL	69,8
	ZZ	68,2

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 732/2012**z dnia 10 sierpnia 2012 r.****zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych cel przywozowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 971/2011 na rok gospodarczy 2011/2012**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 951/2006 z dnia 30 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru ⁽²⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 2 akapit drugi zdanie drugie,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Kwoty cen reprezentatywnych oraz dodatkowych cel stosowanych przy przywozie cukru białego, cukru surowego oraz niektórych syropów zostały ustalone na rok gospodarczy 2011/2012 rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 971/2011 ⁽³⁾. Ceny te i cła zostały ostatnio zmienione rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 725/2012 ⁽⁴⁾.

- (2) Dane, którymi dysponuje obecnie Komisja, stanowią podstawę do korekty wymienionych kwot, zgodnie z art. 36 rozporządzenia (WE) nr 951/2006.

- (3) Ze względu na konieczność zapewnienia, że środek ten będzie mieć zastosowanie możliwie jak najszybciej po udostępnieniu aktualnych danych, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie z dniem jego opublikowania,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ceny reprezentatywne i dodatkowe cła mające zastosowanie przy przywozie produktów, o których mowa w art. 36 rozporządzenia (WE) nr 951/2006, ustalone na rok gospodarczy 2011/2012 rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 971/2011, zostają zmienione i są zamieszczone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 sierpnia 2012 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 24.

⁽³⁾ Dz.U. L 254 z 30.9.2011, s. 12.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 212 z 9.8.2012, s. 17.

ZAŁĄCZNIK

Zmienione kwoty cen reprezentatywnych i dodatkowych ceł przywozowych dla cukru białego, cukru surowego oraz produktów objętych kodem CN 1702 90 95, mające zastosowanie od dnia 11 sierpnia 2012 r.

(w EUR)

Kod CN	Kwota ceny reprezentatywnej za 100 kg netto produktu	Kwota dodatkowego cła za 100 kg netto produktu
1701 12 10 ⁽¹⁾	39,31	0,00
1701 12 90 ⁽¹⁾	39,31	2,81
1701 13 10 ⁽¹⁾	39,31	0,00
1701 13 90 ⁽¹⁾	39,31	3,11
1701 14 10 ⁽¹⁾	39,31	0,00
1701 14 90 ⁽¹⁾	39,31	3,11
1701 91 00 ⁽²⁾	48,19	3,01
1701 99 10 ⁽²⁾	48,19	0,00
1701 99 90 ⁽²⁾	48,19	0,00
1702 90 95 ⁽³⁾	0,48	0,22

⁽¹⁾ Odnosi się do jakości standardowej określonej w pkt III załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽²⁾ Odnosi się do jakości standardowej określonej w pkt II załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽³⁾ Stawka dla zawartości sacharozy wynoszącej 1 %.

WYTYCZNE

WYTYCZNE EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO

z dnia 18 lipca 2012 r.

w sprawie TARGET2-Securities

(wersja przekształcona)

(EBC/2012/13)

(2012/473/UE)

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 127 ust. 2 tiret pierwsze,

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych oraz Europejskiego Banku Centralnego, w szczególności jego art. 3 ust. 1, art. 12 ust. 1, art. 17, 18 oraz 22,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wprowadza się liczne zmiany do wytycznych EBC/2010/2 z dnia 21 kwietnia 2010 r. w sprawie TARGET2-Securities⁽¹⁾. Z uwagi na wymogi jasności i przejrzystości konieczne jest sporządzenie ich przekształconej wersji.
- (2) W dniu 6 lipca 2006 r. Rada Prezesów Europejskiego Banku Centralnego (EBC) zdecydowała o zbadaniu – we współpracy z depozytami papierów wartościowych i innymi uczestnikami rynku – możliwości stworzenia w ramach Eurosystemu nowej struktury dla rozrachunku papierów wartościowych w pieniądzu banku centralnego pod nazwą TARGET2-Securities (T2S). W ramach zadań Eurosystemu określonych w art. 17, 18 i 22 Statutu ESBC celem T2S jest usprawnienie integracji usług posttransakcyjnych poprzez zaoferowanie podstawowego, neutralnego rozrachunku operacji gotówkowych i operacji na papierach wartościowych w pieniądzu banku centralnego, świadczonego ponadgranicznie w całej Europie, co umożliwi depozytom papierów wartościowych świadczenie na rzecz swoich klientów zharmonizowanych i standaryzowanych usług rozrachunku według zasady dostawa za płatność w ramach zintegrowanego środowiska technicznego umożliwiającego rozrachunek transgraniczny. Jako że dostarczanie pieniądza banku centralnego jest podstawowym zadaniem Eurosystemu, T2S ma charakter świadczenia publicznego. Usługi zarządzania zabezpieczeniem oraz usługi rozrachunku w pieniądzu banku centralnego w T2S będą świadczone przez krajowe banki centralne (KBC) strefy euro.
- (3) Artykuł 22 Statutu ESBC upoważnia Eurosystem do „zapewnienia skuteczności i rzetelności systemów rozliczeń i płatności w ramach Unii”. Rozrachunek w pieniądzu banku centralnego pozwala ponadto na

wyeliminowanie ryzyka płynności; ma on zatem podstawowe znaczenie dla zapewnienia niezawodnej obsługi posttransakcyjnej papierów wartościowych, a także dla rynku finansowego jako całości.

- (4) W dniu 17 lipca 2008 r. Rada Prezesów podjęła decyzję o rozpoczęciu projektu T2S oraz o przeznaczeniu na ten cel środków niezbędnych do jego pełnej realizacji. Na podstawie oferty złożonej przez Deutsche Bundesbank, Banco de España, Banque de France oraz Banca d'Italia (grupa czterech BC) Rada Prezesów zdecydowała również, że T2S zostanie opracowany i będzie obsługiwany przez grupę czterech BC.
 - (5) Rada Prezesów przyjęła decyzję EBC/2012/6 z dnia 29 marca 2012 r. w sprawie ustanowienia Rady TARGET2-Securities oraz uchylającą decyzję EBC/2009/6⁽²⁾. Rada T2S jest usprawnionym organem zarządzającym Eurosystemu, który będzie przedstawiał Radzie Prezesów projekty rozwiązań kluczowych kwestii strategicznych oraz realizował zadania o charakterze czysto technicznym. Zawarty w załączniku I do decyzji EBC/2012/6 mandat Rady T2S stanowi jeden z fundamentów zarządzania T2S. Banki centralne Eurosystemu powierzyły jednocześnie Radzie T2S realizację określonych zadań o charakterze wykonawczym, umożliwiając tym samym w pełni efektywne działanie Rady w imieniu całego Eurosystemu.
 - (6) Niniejsze wytyczne określają w szczególności podstawowe założenia T2S w fazie specyfikacji, opracowywania oraz w fazie operacyjnej. W miarę dalszego opracowywania są one uzupełniane dodatkowymi aktami prawnymi oraz ustaleniami umownymi, za co ostateczną odpowiedzialność ponosi Rada Prezesów.
- Wewnętrzne zarządzanie T2S odbywa się na trzech poziomach. Na pierwszym poziomie zarządzania ostateczne kompetencje decyzyjne w zakresie T2S należą do Rady Prezesów, która ponosi ogólną odpowiedzialność za T2S oraz – zgodnie z art. 8 Statutu ESBC – jest organem decyzyjnym całego Eurosystemu. Na drugim poziomie zarządzania, w celu pomocy organom decyzyjnym EBC w zapewnieniu udanej i terminowej

⁽¹⁾ Dz.U. L 118 z 12.5.2010, s. 65.

⁽²⁾ Dz.U. L 117 z 1.5.2012, s. 13.

realizacji projektu T2S, została ustanowiona Rada T2S. Wreszcie, na trzecim poziomie zarządzania działa grupa czterech BC.

- (7) Usługi T2S oferowane są depozytom papierów wartościowych, bankom centralnym spoza strefy euro oraz innym bankom centralnym na podstawie ustaleń umownych; jest zatem ważne, aby relacje z nimi były odpowiednio ukształtowane przez cały okres opracowania, migracji oraz późniejszego działania T2S. W tym celu stworzone zostały grupa sterująca depozytów papierów wartościowych oraz grupa sterująca ds. walut innych niż euro. Krajowe grupy użytkowników (*National User Groups*) stanowią forum dla komunikacji i współdziałania z dostawcami i użytkownikami usług rozrachunku papierów wartościowych w ramach rynku krajowego. Grupa doradcza T2S (*T2S Advisory Group*) stanowi forum dla komunikacji i współdziałania pomiędzy Eurosystemem a zewnętrznymi podmiotami zainteresowanymi T2S.
- (8) T2S nie jest przedsięwzięciem komercyjnym i jego celem nie jest konkutowanie z depozytami papierów wartościowych czy innymi uczestnikami rynku. Dlatego też – choć zasady finansowania T2S zakładają pełne pokrycie kosztów jego działania – usługi T2S nie są świadczone w celu osiągnięcia zysku. Całkowity poziom inwestycji Eurosystemu w T2S został ustalony w drodze wewnętrznego rozstrzygnięcia, przy czym decyzja dotycząca cen usług T2S ma na celu pełne pokrycie kosztów jego działania. Eurosystem powinien ponadto ściśle przestrzegać zasady niedyskryminacji depozytów papierów wartościowych, a także zapewnić równe warunki konkurencji pomiędzy depozytami korzystającymi z usług rozrachunku oferowanych przez T2S.
- (9) T2S jest techniczną strukturą, która obsługiwać będzie nie tylko rozrachunek w euro, ale będzie również dostępna dla KBC spoza strefy euro oraz innych banków centralnych, które wyrażą gotowość uczestnictwa przez udostępnienie swojej waluty do rozrachunku w pieniądzu banku centralnego w ramach T2S zgodnie z postanowieniami niniejszych wytycznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WYTYCZNE:

DZIAŁ I

POSTANOWIENIA OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot i zakres regulacji

1. T2S opiera się na jednolitej platformie technicznej zintegrowanej z systemami rozrachunku brutto w czasie rzeczywistym banków centralnych. Stanowi on usługę świadczoną przez Eurosystem na rzecz depozytów papierów wartościowych umożliwiającą realizowanie podstawowego, neutralnego i transgranicznego rozrachunku transakcji na papierach wartościowych według zasady dostawa za płatność, w pieniądzu banku centralnego.
2. Niniejsze wytyczne ustanawiają zasady wewnętrznego zarządzania T2S. Określają one również główne cechy T2S, definiując odpowiednie role i zadania Rady T2S oraz grupy czterech BC, a także relacje pomiędzy tymi podmiotami w czasie trwania fazy specyfikacji, opracowywania oraz fazy operacyjnej. Wytyczne wskazują również najważniejsze decyzje, jakie mają zostać przyjęte w odniesieniu do T2S przez Radę Prezesów. Ponadto określają one podstawowe zasady odnoszące się do

T2S w zakresie: a) zasad finansowania, praw i gwarancji; b) sposobu określenia dostępu depozytów papierów wartościowych do T2S oraz relacji umownych z tymi depozytami; c) kryteriów dopuszczenia do wykorzystania w T2S walut innych niż euro; d) opracowania T2S.

Artykuł 2

Definicje

Użyte w niniejszych wytycznych określenia oznaczają:

- 1) „depozyt papierów wartościowych” – podmiot, który: a) umożliwia powstanie oraz rozrachunek papierów wartościowych w formie zapisów księgowych lub utrzymuje papiery wartościowe i zarządza nimi w imieniu innych podmiotów poprzez udostępnianie lub prowadzenie rachunków papierów wartościowych; b) prowadzi lub obsługuje system rozliczeń papierów wartościowych zgodnie z art. 2 lit. a) dyrektywy 98/26/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 maja 1998 r. sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych⁽¹⁾ lub, w przypadku podmiotów niemających siedziby w państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG), zgodnie z właściwymi przepisami krajowymi odpowiadającymi dyrektywie 98/26/WE lub podlega regulacji banku centralnego; oraz c) jest uznany za depozyt papierów wartościowych w świetle krajowych przepisów ustawowych lub wykonawczych lub otrzymał zezwolenie od właściwego organu lub podlega jego nadzorowi jako depozyt papierów wartościowych;
- 2) „dostawa za płatność” – mechanizm rozrachunku papierów wartościowych ustanawiający powiązanie pomiędzy przeniesieniem papierów wartościowych a transferem środków pieniężnych gwarantujące, że dostawa zostanie zrealizowana tylko w przypadku dokonania odpowiedniej płatności;
- 3) „KBC strefy euro” – KBC państw członkowskich, których walutą jest euro;
- 4) „bank centralny Eurosystemu” – KBC strefy euro lub EBC;
- 5) „umowa ramowa” – stosunek umowny pomiędzy depozytem papierów wartościowych a Eurosystemem dotyczący fazy opracowania oraz fazy operacyjnej;
- 6) „ogólna specyfikacja funkcjonalna” (specyfikacja GFS – *general functional specifications*) – ogólny funkcjonalny opis aplikacji komercyjnej T2S, jaki zostanie stworzony w celu spełnienia wymogów użytkowników T2S. Specyfikacja GFS obejmie takie elementy, jak architektura funkcjonalna (domeny, moduły oraz ich wzajemne powiązania), modele koncepcyjne, model danych czy proces przepływu danych;
- 7) „umowa pomiędzy poziomami 2 i 3” – umowę dostawy i eksploatacji negocjowaną pomiędzy Radą T2S a grupą czterech BC, podlegającą zatwierdzeniu przez Radę Prezesów, a następnie podpisaniu przez banki centralne Eurosystemu i grupę czterech BC, z koniecznymi zmianami. Umowa ta dodatkowo precyzuje zadania i obowiązki grupy czterech BC, Rady T2S oraz banków centralnych Eurosystemu;
- 8) „KBC spoza strefy euro” – KBC państw członkowskich, których walutą nie jest euro;
- 9) „faza operacyjna” – okres rozpoczynający się w momencie zakończenia migracji pierwszego depozytu papierów wartościowych do T2S;

⁽¹⁾ Dz.U. L 166 z 11.6.1998, s. 45.

- 10) „inny bank centralny” – bank centralny kraju spoza Unii;
- 11) „harmonogram płatności” – harmonogram wskazujący kolejność płatności rat z tytułu zwrotu kosztów na rzecz grupy czterech BC;
- 12) „umowa o gwarantowanym poziomie usług” – umowę określającą gwarantowany poziom usług świadczonych przez grupę czterech BC na rzecz Eurosystemu, jak również umowę określającą gwarantowany poziom usług świadczonych przez Eurosystem na rzecz depozytów papierów wartościowych, w odniesieniu do T2S;
- 13) „faza specyfikacji i opracowania” – okres rozpoczynający się w momencie zatwierdzenia dokumentacji URD przez Radę Prezesów i kończący się w momencie rozpoczęcia fazy operacyjnej;
- 14) „aplikacja komercyjna T2S” – oprogramowanie opracowane i obsługiwane przez grupę czterech BC w imieniu Eurosystemu w celu umożliwienia Eurosystemowi świadczenia usług T2S na platformie T2S;
- 15) „procedura zarządzania zmianami i wersjami usług T2S” – zbiór zasad i procedur stosowanych każdorazowo w momencie inicjowania zmian usług T2S;
- 16) „platforma T2S” – sprzęt oraz wszelkie składniki oprogramowania, tj. całe wykorzystywane oprogramowanie z wyjątkiem aplikacji komercyjnej T2S niezbędne do uruchomienia i obsługi aplikacji komercyjnej T2S;
- 17) „projekt T2S” – zbiór powiązanych działań i świadczeń niezbędnych dla opracowania T2S aż do pełnej migracji wszystkich depozytów papierów wartościowych, które podpisały umowę ramową, jak i wszystkich banków centralnych Eurosystemu, KBC spoza strefy euro oraz innych banków centralnych;
- 18) „Rada T2S” – organ zarządzający w ramach Eurosystemu, ustanowiony zgodnie z decyzją EBC/2012/6, którego zadania obejmują przedstawianie Radzie Prezesów projektów rozwiązań kluczowych kwestii strategicznych oraz realizowanie zadań o charakterze czysto technicznym w odniesieniu do T2S;
- 19) „rachunek projektu T2S” – rachunek T2S wykorzystywany do przyjmowania i wypłacania rat, zwrotów i opłat. Rachunek projektu może mieć subkonta dla oddzielenia różnych rodzajów przepływów pieniężnych. Nie ma on charakteru budżetowego;
- 20) „usługi T2S” usługi świadczone przez Eurosystem na rzecz depozytów papierów wartościowych i banków centralnych na podstawie porozumień umownych pomiędzy Eurosystemem a depozytami papierów wartościowych, KBC spoza strefy euro oraz innymi bankami centralnymi;
- 21) „użytkownicy T2S” – uczestników depozytów papierów wartościowych, osoby prawne lub osoby fizyczne pozostające z depozytem papierów wartościowych w stosunku umownym, którego przedmiotem jest przetwarzanie czynności tych podmiotów związanych z rozrachunkiem papierów wartościowych w T2S, lub klientów banku centralnego, którego waluta jest dostępna do przetwarzania czynności związanych z rozrachunkiem w T2S, pozostających z bankiem centralnym w stosunku umownym, którego przedmiotem jest przetwarzanie związanych z papierami wartościowymi rozliczeń gotówkowych tych podmiotów w T2S;

- 22) „szczegółowa specyfikacja funkcjonalna użytkownika” (specyfikacja UDFS – *User Detailed Functional Specifications*) – szczegółowy opis funkcji zarządzających zewnętrznym przepływem danych T2S, z aplikacji do aplikacji. Będzie ona zawierała informacje niezbędne w celu dostosowania lub opracowania przez użytkowników ich wewnętrznych systemów informacyjnych w związku z przyłączeniem tych systemów do T2S;
- 23) „podręcznik użytkownika” – dokument opisujący sposób korzystania przez użytkowników T2S z szeregu funkcji oprogramowania T2S dostępnych w trybie użytkownik-aplikacja (ekranowym);
- 24) „dokumentacja wymogów użytkownika” (dokumentacja URD – *User Requirements Document*) – dokument określający wymogi dla użytkowników T2S ogłoszony przez EBC w dniu 3 lipca 2008 r., z późniejszymi zmianami dokonywanymi według procedury zarządzania zmianami i wersjami usług T2S.

DZIAŁ II

ZARZĄDZANIE T2S

Artykuł 3

Poziomy zarządzania wewnętrznego

Zarządzanie wewnętrzne T2S odbywa się na trzech poziomach. Poziom 1 obejmuje Radę Prezesów, poziom 2 – Radę T2S, a poziom 3 – grupę czterech BC.

Artykuł 4

Rada Prezesów

1. Rada Prezesów odpowiada za kierowanie, ogólne zarządzanie T2S oraz kontrolę T2S. Radzie Prezesów przysługują także ostateczne kompetencje decyzyjne w zakresie T2S oraz kompetencje do podejmowania decyzji o podziale zadań, które nie zostały wyraźnie przydzielone do poziomu 2 lub 3.

2. Radzie Prezesów przysługują w szczególności następujące kompetencje:

a) zarządzanie T2S poprzez następujące działania:

- (i) podejmowanie decyzji we wszelkich kwestiach dotyczących zarządzania T2S; ponoszenie odpowiedzialności za całość T2S, a tym samym ostateczne rozstrzygnięcie ewentualnych sporów;
- (ii) podejmowanie doraźnych decyzji dotyczących zadań przydzielonych Radzie T2S oraz grupie czterech BC;
- (iii) przydzielanie wykonywania późniejszych lub dodatkowych zadań szczegółowych dotyczących T2S Radzie T2S lub grupie czterech BC, przy jednoczesnym wskazaniu decyzji, których podejmowanie pozostaje zastrzeżone do kompetencji Rady Prezesów;
- (iv) podejmowanie decyzji dotyczących organizacji Rady T2S;

b) rozpatrywanie wniosków członków grupy doradczej T2S, grupy sterującej ds. walut innych niż euro lub grupy sterującej depozytami papierów wartościowych składanych zgodnie z regulaminami tych grup;

c) podejmowanie decyzji w zakresie podstawowych zasad finansowania T2S, a to:

- (i) zasad ustalania opłat za usługi T2S;

- (ii) metodologii kosztów T2S;
 - (iii) ustaleń finansowych na podstawie art. 12;
 - d) podejmowanie decyzji w zakresie kryteriów dostępu dla depozytów papierów wartościowych;
 - e) zatwierdzanie i odbiór skróconego planu wykonawczego T2S (*T2S Executive Summary Plan*); monitorowanie postępów projektu T2S oraz podejmowanie decyzji w zakresie środków ograniczających opóźnienia w realizacji T2S;
 - f) podejmowanie decyzji w zakresie podstawowych aspektów operacyjnych T2S, a to:
 - (i) zasad operacyjnych T2S, w tym strategii zarządzania w sytuacjach kryzysowych i nadzwyczajnych;
 - (ii) zasad bezpieczeństwa informacji w T2S;
 - (iii) procedury zarządzania zmianami i wersjami usług T2S;
 - (iv) strategii testowania T2S;
 - (v) strategii migracji do T2S;
 - (vi) zasad zarządzania ryzykiem w T2S;
 - g) zatwierdzanie podstawowych ram umownych, a to:
 - (i) umów zawieranych pomiędzy poziomami 2 i 3;
 - (ii) umów o gwarantowanym poziomie usług negocjowanych pomiędzy Radą T2S, depozytami papierów wartościowych, bankami centralnymi Eurosystemu oraz grupą czterech BC;
 - (iii) umów z depozytami papierów wartościowych, negocjowanych przez Radę T2S wraz z bankami centralnymi Eurosystemu, z jednej strony, i depozyty papierów wartościowych, z drugiej strony;
 - (iv) umów z KBC spoza strefy euro, innymi bankami centralnymi lub innymi właściwymi władzami monetarnymi, w tym odpowiednich umów o gwarantowanym poziomie usług;
 - h) podejmowanie odpowiednich działań zapewniających przestrzeganie procedur i zasad w zakresie nadzoru;
 - i) podjęcie decyzji w sprawie daty rozpoczęcia pierwszej migracji depozytów papierów wartościowych do T2S;
 - b) opracowanie i budowę T2S w imieniu Eurosystemu oraz dostarczenie technicznych składników T2S zgodnie ze skróconym planem wykonawczym T2S, a także dokumentacją URD, specyfikacjami GFS i UDFS oraz innymi specyfikacjami i gwarantowanymi poziomami jakości usług;
 - c) udostępnienie T2S Radzie T2S zgodnie z zatwierdzonymi terminami, specyfikacjami i gwarantowanymi poziomami jakości usług;
 - d) złożenie Radzie T2S następujących dokumentów dla celów ustaleń finansowych T2S zgodnie z art. 12:
 - (i) oszacowania kosztów, które grupa czterech BC poniesie w związku z opracowaniem i obsługą T2S, w formie umożliwiającej przeprowadzenie audytu lub oceny przez odpowiedni komitet Europejskiego Systemu Banków Centralnych (ESBC) albo Eurosystemu lub zewnętrznych rewidentów;
 - (ii) oferty finansowej obejmującej typ i harmonogram płatności oraz objęty nim okres;
 - e) uzyskanie wszelkich pozwoleń niezbędnych do budowy i obsługi T2S oraz umożliwiających Eurosystemowi świadczenie usług T2S na rzecz depozytów papierów wartościowych;
 - f) wprowadzanie zmian do T2S w sposób zgodny z procedurą zarządzania zmianami i wersjami usług T2S;
 - g) przedstawianie odpowiedzi w zakresie kompetencji grupy czterech BC na pytania formułowane przez Radę Prezesów oraz Radę T2S;
 - h) przeprowadzanie szkoleń oraz zapewnianie wsparcia technicznego i operacyjnego w trakcie testów i migracji, przy koordynacji przez Radę T2S;
 - i) negocjowanie ewentualnych zmian umowy pomiędzy poziomami 2 i 3 z Radą T2S.
2. Banki wchodzące w skład grupy czterech BC ponoszą solidarną odpowiedzialność wobec Eurosystemu za realizację jej zadań. Zakres tej odpowiedzialności obejmuje przypadki oszustwa, winy umyślnej oraz rażącego niedbalstwa. Zasady odpowiedzialności zostaną określone w sposób szczegółowy w umowie pomiędzy poziomami 2 i 3.
3. Powierzenie wskazanych powyżej zadań przez grupę czterech BC zewnętrznym wykonawcom nie wyłącza odpowiedzialności grupy czterech BC względem Eurosystemu oraz pozostałych podmiotów zainteresowanych i podlega ujawnieniu Radzie T2S.

Artykuł 5

Rada T2S

Skład i mandat Rady T2S zostały określone w decyzji EBC/2012/6. Rada T2S jest odpowiedzialna za realizację zadań przypisanych poziomowi 2 w ramach ogólnych warunków określonych przez Radę Prezesów.

Artykuł 6

Grupa czterech BC

1. Grupa czterech BC jest odpowiedzialna za opracowanie i obsługę T2S, przy czym przekazuje ona informacje dotyczące swojej organizacji wewnętrznej i podziału zadań Radzie T2S.

Grupa czterech BC realizuje w szczególności następujące zadania:

- a) przygotowanie – na podstawie dokumentacji URD oraz wytycznych Rady T2S – specyfikacji GFS, specyfikacji UDFS oraz podręczników użytkownika zgodnie ze skróconym planem wykonawczym T2S;

2. Banki wchodzące w skład grupy czterech BC ponoszą solidarną odpowiedzialność wobec Eurosystemu za realizację jej zadań. Zakres tej odpowiedzialności obejmuje przypadki oszustwa, winy umyślnej oraz rażącego niedbalstwa. Zasady odpowiedzialności zostaną określone w sposób szczegółowy w umowie pomiędzy poziomami 2 i 3.

3. Powierzenie wskazanych powyżej zadań przez grupę czterech BC zewnętrznym wykonawcom nie wyłącza odpowiedzialności grupy czterech BC względem Eurosystemu oraz pozostałych podmiotów zainteresowanych i podlega ujawnieniu Radzie T2S.

Artykuł 7

Relacje z zewnętrznymi podmiotami zainteresowanymi

1. Grupa doradcza T2S (*T2S Advisory Group*) stanowi forum dla komunikacji i współdziałania pomiędzy Eurosystemem a zewnętrznymi podmiotami zainteresowanymi T2S. Grupa doradcza T2S doradza Radzie T2S; w szczególnie uzasadnionych przypadkach grupa doradcza T2S może o określonych kwestiach informować Radę Prezesów.

2. Przewodniczącym grupy doradczej T2S jest przewodniczący Rady T2S. Skład i mandat grupy doradczej T2S zostały określone w załączniku.

3. Grupa doradcza T2S wykonuje swoje funkcje zgodnie z przygotowanym przez siebie regulaminem, podlegającym zatwierdzeniu przez Radę Prezesów.

4. Grupa sterująca depozytów papierów wartościowych jest organem zarządzającym T2S, który w kwestiach określonych w umowie ramowej podejmuje uchwały i wydaje opinie w imieniu depozytów papierów wartościowych, które podpisały umowę ramową. Mandat grupy sterującej depozytów papierów wartościowych jest określony w załączniku do umowy ramowej.

5. Grupa sterująca ds. walut innych niż euro jest organem zarządzającym T2S, który w kwestiach określonych w umowie o uczestnictwo waluty podejmuje uchwały i wydaje opinie w imieniu KBC spoza strefy euro oraz innych banków centralnych, które podpisały umowę o uczestnictwo waluty. Mandat grupy sterującej ds. walut innych niż euro jest określony w załączniku do umowy o uczestnictwo waluty.

6. Krajowe grupy użytkowników (*National User Groups*) stanowią forum dla komunikacji i współdziałania z dostawcami i użytkownikami usług rozrachunku papierów wartościowych w ramach danego rynku krajowego; celem działania krajowych grup użytkowników jest wspieranie procesu opracowania i wdrożenia T2S oraz ocena wpływu T2S na rynki krajowe. Co do zasady krajowym grupom użytkowników przewodniczą odpowiednie KBC. Skład i mandat krajowych grup użytkowników zostały określone w załączniku.

Artykuł 8

Zasady prawidłowego zarządzania

1. W celu uniknięcia konfliktu interesów pomiędzy zapewnianiem przez Eurosystem usług T2S a funkcjami regulacyjnymi Eurosystemu banki centralne Eurosystemu mają obowiązek zapewnić:

- a) brak bezpośredniego zaangażowania członków Rady T2S w nadzór nad T2S lub nad depozytami papierów wartościowych, które korzystają z usług rozrachunku w T2S. Członkowie Rady T2S nie mogą być członkami komitetów Eurosystemu lub ESBC wykonujących takie zadania nadzorcze. Nie mogą oni także być członkami komitetu sterującego Eurosystemu ds. informatyki (EISC – *Eurosystem IT Steering Committee*) lub komitetu ds. audytu wewnętrznego; oraz
- b) odpowiednie oddzielenie nadzoru nad T2S od działań operacyjnych T2S.

2. Rada T2S podlega obowiązkom sprawozdawczym, kontrolom oraz audytowi, określonym w niniejszych wytycznych. Audyt w zakresie opracowania, obsługi i kosztów T2S inicjuje się i przeprowadza zgodnie z zasadami ESBC w zakresie przeprowadzania audytów, określonymi przez Radę Prezesów i obowiązującymi w czasie przeprowadzania danego audytu.

Artykuł 9

Współpraca i wymiana informacji

1. Grupa czterech BC oraz Rada T2S współpracują ze sobą, wymieniają informacje oraz udzielają sobie nawzajem wsparcia technicznego i wsparcia w innych zakresach w trakcie opracowywania i obsługi T2S.

2. Grupa czterech BC, inne banki centralne Eurosystemu oraz Rada T2S informują się nawzajem niezwłocznie o kwestiach mogących w znaczący sposób wpłynąć na proces opracowania lub budowy i obsługi T2S i podejmują działania zmierzające do zminimalizowania ryzyka z tym związanego.

3. Rada T2S składa Radzie Prezesów regularne sprawozdania z procesu opracowywania projektu T2S oraz obsługi T2S. Sprawozdania te są wysyłane do EISC, który może doradzać organom decyzyjnym EBC. Komitet ds. systemów płatności i rozrachunku (PSSC – *Payment and Settlement Systems Committee*) otrzymuje te raporty w celach informacyjnych.

4. Rada T2S udostępnia porządek obrad, streszczenia posiedzeń oraz odpowiednią dokumentację dotyczącą odbywanych posiedzeń członkom PSSC w celu umożliwienia im, w razie potrzeby, wniesienia swojego wkładu w działalność Rady.

5. W razie potrzeby Rada T2S może zasięgać opinii odpowiednich komitetów ESBC oraz wydawać opinie na wnioski tych komitetów.

6. Grupa czterech BC przedkłada Radzie T2S regularne sprawozdania dotyczące projektu T2S oraz obsługi T2S.

7. Treść obowiązków sprawozdawczych Rady T2S i grupy czterech BC oraz szczegółową procedurę w tym zakresie określa umowa pomiędzy poziomami 2 i 3.

DZIAŁ III

ZASADY FINANSOWANIA

Artykuł 10

Zasady ustalania opłat

Zasady ustalania opłat w T2S opierają się na założeniu, że celem działania T2S nie jest osiągnięcie zysku, oraz na podstawowych zasadach odzyskania kosztów działania w pełnej wysokości i niedyskryminacji depozytów papierów wartościowych.

Artykuł 11

Zasady dotyczące kosztów i rachunkowości

1. W braku odmiennej decyzji Rady Prezesów w tym zakresie T2S podlega wspólnym zasadom kalkulacji kosztów Eurosystemu oraz wytycznym EBC/2010/20 z dnia 11 listopada 2010 r. w sprawie ram prawnych rachunkowości i sprawozdawczości finansowej w Europejskim Systemie Banków Centralnych ⁽¹⁾.

2. Rada T2S zapewnia na wczesnym etapie udział odpowiednich komitetów ESBC/Eurosystemu w ocenie właściwego wdrożenia:

- a) wspólnych zasad kalkulacji kosztów Eurosystemu w kontekście szacowania kosztów T2S oraz kalkulacji rocznych kosztów T2S; oraz
- b) wytycznych EBC/2010/20 przez EBC oraz grupę czterech BC w kontekście ujmowania kosztów oraz aktywów T2S.

Artykuł 12

Ustalenia finansowe

1. Rada T2S przedkłada Radzie Prezesów propozycje dostosowania zasad finansowania T2S, obejmujących koszty T2S, tj. ponoszone przez grupę czterech BC oraz EBC koszty opracowania, utrzymania i obsługi T2S.

⁽¹⁾ Dz.U. L 35 z 9.2.2011, s. 31.

2. Propozycje te powinny ponadto obejmować:
 - a) typ oferty;
 - b) harmonogram płatności;
 - c) okres objęty propozycją;
 - d) mechanizm podziału kosztów;
 - e) koszty kapitału.
3. Rada Prezesów podejmuje decyzje w sprawie zasad finansowania T2S.

Artykuł 13

Płatności

1. EBC prowadzi rachunek projektu T2S w imieniu Eurosystemu. Rachunek projektu T2S nie ma charakteru budżetowego; rachunek ten będzie wykorzystywany do przyjmowania i wypłacania wszystkich związanych z kosztami T2S przedpłat, rat i zwrotów, jak również opłat za użytkowanie T2S.
2. Rada T2S zarządza rachunkiem projektu T2S w imieniu Eurosystemu. Z zastrzeżeniem zatwierdzenia i odbioru świadczeń grupy czterech BC Rada T2S zatwierdza płatność rat na rzecz grupy czterech BC zgodnie z harmonogramem płatności zatwierdzonym przez Radę Prezesów i określonym umową pomiędzy poziomami 2 i 3.

Artykuł 14

Prawa Eurosystemu do T2S

1. Aplikacja komercyjna T2S stanowi w całości własność Eurosystemu.
2. W związku z powyższym grupa czterech BC udzieli Eurosystemu licencji obejmujących prawa własności intelektualnej niezbędne do świadczenia przez Eurosistem pełnego zakresu usług T2S na rzecz depozytów papierów wartościowych zgodnie z mającymi zastosowanie zasadami i wspólnymi gwarantowanymi poziomami jakości usług oraz z poszanowaniem zasady równości. Grupa czterech BC pokryje wszelkie roszczenia podnoszone wobec Eurosystemu przez osoby trzecie z tytułu naruszenia wspomnianych praw własności intelektualnej.
3. Szczegółowe postanowienia w zakresie praw Eurosystemu do T2S zostaną uzgodnione przez grupę czterech BC oraz Radę T2S w umowie pomiędzy poziomami 2 i 3. W umowie tej zostaną określone prawa organów, które podpisały umowę o uczestnictwo waluty, o której mowa w art. 18.

DZIAŁ IV

DEPOZyty PAPIERÓW WARTOŚCIOWYCH

Artykuł 15

Kryteria dostępu dla depozytów papierów wartościowych

1. Do korzystania z usług T2S uprawnione są depozyty papierów wartościowych, które:
 - a) zostały zgłoszone w trybie art. 10 dyrektywy 98/26/WE albo – w przypadku depozytów papierów wartościowych z jurysdykcji nienależących do Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG) – działają w oparciu o ramy prawne i regulacyjne odpowiadające ramom prawnym i regulacyjnym obowiązującym w Unii;
 - b) zostały pozytywnie ocenione przez właściwe organy w świetle zaleceń ESBC i Komitetu Europejskich Organów Nadzoru nad Rynkiem Papierów Wartościowych (CESR – *Committee of European Securities Regulators*) dla systemów rozrachunku papierów wartościowych (*CESR/ESCB Recommendations for Securities Settlement System*);
 - c) udostępniają na żądanie innym depozytom papierów wartościowych w T2S papiery wartościowe/kody ISIN, w odniesieniu do których pełnią rolę depozytu macierzystego

emitenta (*issuer CSD*) lub depozytu pośredniczącego (*technical issuer CSD*);

- d) zobowiążą się do oferowania innym depozytom papierów wartościowych w T2S podstawowych usług depozytowych na niedyskryminacyjnych zasadach;
- e) zobowiążą się wobec innych depozytów papierów wartościowych w T2S do przeprowadzania rozrachunku w pieniądzu banku centralnego w T2S, o ile dana waluta jest dostępna w T2S.

2. Zasady dotyczące kryteriów dostępu dla depozytów papierów wartościowych są określone w decyzji EBC/2011/20 z dnia 16 listopada 2011 r. ustanawiającej szczegółowe zasady i procedury stosowania kryteriów kwalifikowania centralnych depozytów papierów wartościowych do korzystania z usług TARGET2-Securities⁽¹⁾ i zostaną wprowadzone w porozumieniach umownych pomiędzy bankami centralnymi Eurosystemu a depozytami papierów wartościowych.

3. EBC prowadzi na swojej stronie internetowej listę depozytów papierów wartościowych dopuszczonych do prowadzenia rozrachunku w T2S.

Artykuł 16

Relacje umowne z depozytami papierów wartościowych

1. Umowy pomiędzy bankami centralnymi Eurosystemu a depozytami papierów wartościowych, w tym umowy o gwarantowanym poziomie usług, podlegają pełnej harmonizacji.
2. Rada T2S, wspólnie z bankami centralnymi Eurosystemu, negocjuje zmiany umów z depozytami papierów wartościowych.
3. Umowy z depozytami papierów wartościowych oraz zmiany tych umów podlegają zatwierdzeniu przez Radę Prezesów a następnie podpisaniu przez bank centralny Eurosystemu tego państwa, w którym siedzibę ma dany depozyt papierów wartościowych, lub – w przypadku depozytów papierów wartościowych spoza strefy euro – przez EBC, w obu przypadkach działające w imieniu i na rzecz wszystkich banków centralnych Eurosystemu. W odniesieniu do Irlandii umowa zostanie podpisana przez bank centralny Eurosystemu tego państwa członkowskiego, które zgłosiło dany system rozrachunku papierów wartościowych w trybie art. 10 dyrektywy 98/26/WE.

Artykuł 17

Zgodność z wymogami regulacyjnymi

1. Rada T2S podejmuje działania mające na celu wspieranie depozytów papierów wartościowych w przestrzeganiu na bieżąco odpowiednich wymogów o charakterze prawnym, regulacyjnym i nadzorczym.
2. Rada T2S przeanalizuje istnienie potrzeby wydania przez EBC zaleceń mających na celu doprowadzenie do zmian legislacyjnych zapewniających równy dostęp depozytów papierów wartościowych do usług T2S oraz przedstawi odpowiednie propozycje Radzie Prezesów.

DZIAŁ V

WALUTY INNE NIŻ EURO

Artykuł 18

Warunki dopuszczenia do włączenia do T2S

1. Waluta kraju należącego do EOG inna niż euro może być wykorzystywana w T2S, o ile KBC spoza strefy euro, inny bank

⁽¹⁾ Dz.U. L 319 z 2.12.2011, s. 117.

centralny lub inny organ odpowiedzialny za taką walutę zawrze z Eurosystemem umowę o uczestnictwo waluty, a Rada Prezesów zatwierdzi uczestnictwo takiej waluty.

2. Waluta kraju nienależącego do EOG może być wykorzystywana w T2S, o ile Rada Prezesów zatwierdzi uczestnictwo tej waluty – pod warunkiem że:

- a) wymogi o charakterze prawnym, regulacyjnym i nadzorczym mające zastosowanie do rozrachunku w tej walucie zapewniają zasadniczo taki sam lub wyższy stopień pewności prawnej jak w Unii;
- b) włączenie tej waluty do T2S miałooby pozytywny wpływ na wkład T2S na rzecz rynku rozrachunku papierów wartościowych w Unii;
- c) inny bank centralny lub inny organ odpowiedzialny za taką walutę zawrze z Eurosystemem zadowalającą dla obu stron umowę o uczestnictwo waluty.

3. Zgodnie z mandatem Rady T2S KBC spoza strefy euro oraz inne banki centralne mogą być reprezentowane w Radzie T2S.

DZIAŁ VI

OPRACOWANIE PROJEKTU T2S

Artykuł 19

Skrócony plan wykonawczy T2S

1. Rada Prezesów, opierając się na propozycjach Rady T2S, dokonuje oceny, zatwierdzenia i odbioru zmian skróconego planu wykonawczego T2S.

2. Na podstawie skróconego planu wykonawczego T2S Rada T2S opracowuje plan operacyjny. Plan operacyjny i jego aktualizacje podlegają ogłoszeniu oraz przekazaniu odpowiednim podmiotom zainteresowanym T2S.

3. W przypadku zaistnienia poważnego ryzyka niezrealizowania któregoś z istotnych etapów skróconego planu wykonawczego T2S Rada T2S niezwłocznie informuje o tym fakcie Radę Prezesów oraz przedstawia propozycje działań mających ograniczyć opóźnienie we wdrażaniu T2S.

DZIAŁ VII

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 20

Umowa pomiędzy poziomami 2 i 3

1. Z zastrzeżeniem postanowień niniejszych wytycznych umowa pomiędzy poziomami 2 i 3 zawiera dodatkowe szczegółowe postanowienia w zakresie zadań i obowiązków grupy czterech BC, Rady T2S oraz banków centralnych Eurosystemu.

2. Umowa pomiędzy poziomami 2 i 3 oraz projekty jej zmian zostaną przedstawione do zatwierdzenia Radzie Prezesów, a następnie podpisane przez Eurosystem oraz grupę czterech BC.

Artykuł 21

Rozstrzyganie sporów

1. Spór dotyczący kwestii uregulowanych w niniejszych wytycznych, który nie może zostać rozstrzygnięty w drodze porozumienia pomiędzy zainteresowanymi stronami, może zostać przekazany przez każdą z nich do rozstrzygnięcia Radzie Prezesów.

2. Umowa pomiędzy poziomami 2 i 3 zawiera postanowienie, zgodnie z którym Rada T2S oraz grupa czterech BC mogą przedstawiać spory wynikające z tej umowy do rozstrzygnięcia Radzie Prezesów.

Artykuł 22

Uchylenie

1. Tracą moc wytyczne EBC/2010/2.
2. Odniesienia do uchylonych wytycznych interpretuje się jako odniesienia do niniejszych wytycznych.

Artykuł 23

Wejście w życie

Wytyczne wchodzą w życie dwa dni po ich przyjęciu.

Artykuł 24

Adresaci i sposób implementacji

Wytyczne adresowane są do wszystkich banków centralnych Eurosystemu.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 18 lipca 2012 r.

W imieniu Rady Prezesów EBC

Mario DRAGHI

Prezes EBC

ZAŁĄCZNIK

GRUPA DORADCZA T2S

MANDAT

1. Preambuła oraz cele

Zgodnie z Traktatem o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz Statutem Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego Eurosystem podejmuje działania mające na celu oferowanie swoich usług TARGET2-Securities (T2S) depozytom papierów wartościowych oraz bankom centralnym w Europie. Usługi T2S umożliwiają realizację podstawowego, neutralnego i transgranicznego rozrachunku transakcji na papierach wartościowych według zasady dostawa za płatność, w pieniądzu banku centralnego. Realizacja ta odbywa się na jednolitej platformie technicznej zintegrowanej z systemami rozrachunku brutto w czasie rzeczywistym banków centralnych dla wszystkich uczestniczących walut.

W związku z oferowanymi usługami T2S i w celu zapewnienia zgodności tych usług z potrzebami rynku Rada Prezesów Europejskiego Banku Centralnego (EBC), jako organ Eurosystemu mający ostateczne kompetencje decyzyjne, utworzyła grupę doradczą T2S (grupa AG). Grupa AG sprawuje funkcję doradczą wobec Eurosystemu we wszystkich kwestiach związanych z T2S. Może ona także doradzać grupie sterującej depozytów papierów wartościowych oraz grupie sterującej ds. walut innych niż euro.

2. Obowiązki i zadania

Grupa AG odpowiada za:

- zapewnianie spójności zestawu dokumentacji określającej zakres T2S, w szczególności jej pełnej zgodności z dokumentacją wymogów użytkownika,
- udzielanie Eurosystemowi wsparcia w zakresie przeglądu oraz ustalania kolejności wniosków dotyczących zmian zestawu dokumentacji określającej zakres T2S, zgodnie z właściwymi procedurami określonymi w załącznikach do umowy ramowej dotyczących zarządzania oraz zarządzania zmianami i wersjami,
- udzielanie Eurosystemowi wsparcia w kwestii dostosowywania zasad ustalania opłat,
- dalsze wspieranie prac nad harmonizacją zasad rozrachunku papierów wartościowych powiązanego z T2S oraz wspieranie działań wdrożeniowych na rynku,
- doradzanie w sprawie decyzji podejmowanych przez Radę Prezesów, Radę T2S, grupę sterującą depozytów papierów wartościowych oraz grupę sterującą ds. walut innych niż euro, które, w opinii Rady T2S, mają znaczenie dla użytkowników T2S,
- doradzanie w sprawie praktyk i zasad wspomagających efektywne i oszczędne wdrażanie T2S w środowisku usług posttransakcyjnych T2S,
- doradzanie w sprawach operacyjnych,
- doradzanie w razie powstania sporu pomiędzy Eurosystemem a jednym lub wieloma depozytami papierów wartościowych lub pomiędzy Eurosystemem a jednym lub wieloma krajowymi bankami centralnymi (KBC) spoza strefy euro, zgodnie z procedurami rozstrzygania sporów określonymi w umowie ramowej oraz w umowie o uczestnictwo waluty.

Każdy członek pełnoprawny grupy AG ma prawo:

- wysuwać propozycje dotyczące doradztwa w kwestiach związanych z T2S,
- zgłaszać wnioski dotyczące zmian zgodnie z procedurą określoną w załączniku do umowy ramowej dotyczącym zarządzania zmianami i wersjami.

3. Skład i kadencja

Grupa AG składa się z przewodniczącego, sekretarza, członków pełnoprawnych oraz obserwatorów.

Przewodniczącym grupy AG jest przewodniczący Rady T2S. Sekretarza grupy AG, którym jest pracownik EBC o dużym doświadczeniu, mianuje przewodniczący grupy AG. EBC zapewnia sekretarzowi grupy AG wsparcie operacyjne i obsługę sekretariatu. Przewodniczący grupy AG może wskazać osobę, która będzie zastępować sekretarza grupy AG w razie wystąpienia nadzwyczajnych okoliczności.

Przedstawiciele następujących grup są uprawnieni do pełnego członkostwa w grupie AG:

a) banki centralne:

EBC oraz każdy z KBC państw członkowskich, których walutą jest euro, są reprezentowane przez jednego członka pełnoprawnego. W przypadku przyjęcia euro przez państwo członkowskie jego bank centralny uczestniczy w grupie AG jako członek pełnoprawny od dnia przyjęcia euro. Bank centralny spoza strefy euro, który podpisał umowę

o uczestnictwo waluty i ze skutkiem natychmiastowym zaczął uczestniczyć w T2S, jest także reprezentowany w grupie AG przez jednego pełnoprawnego członka od dnia podpisania umowy. Przedstawiciel banku centralnego jest wyznaczany przez prezesa właściwego banku centralnego, zgodnie z ustawą regulującą działalność tego banku;

b) depozyty papierów wartościowych:

Wszyscy członkowie pełnoprawni grupy sterującej depozytów papierów wartościowych są członkami pełnoprawnymi grupy AG. Na zasadzie wyjątku i jako odzwierciedlenie udziału poszczególnych podmiotów w wolumenie transakcji podlegających rozrachunkowi grupa Euroclear jest reprezentowana w grupie AG przez czterech członków, grupa Clearstream – także czterech, a Monte Titoli – przez dwóch członków⁽¹⁾. Skład ten jest niezmienny przez okres pierwszego pełnego roku działalności T2S; po tym okresie Rada Prezesów podda uczestnictwo dodatkowych członków weryfikacji w celu odzwierciedlenia rzeczywistego wolumenu transakcji podlegających rozrachunkowi w T2S;

c) użytkownicy:

W celu zapewnienia równej reprezentacji grupom rynkowych podmiotów zainteresowanych T2S grupa użytkowników jest reprezentowana w grupie AG przez taką samą liczbę członków, jak grupa depozytów papierów wartościowych. Rada Prezesów wyznacza przedstawicieli użytkowników na podstawie propozycji Rady T2S. Propozycje Rady T2S opierają się na kandydaturach wysuniętych przez Europejską Federację Bankową (*European Banking Federation*), Europejską Grupą Kas Oszczędnościowych (*European Savings Bank Group*), Europejskie Stowarzyszenie Banków Spółdzielczych (*European Association of Co-operative Banks*), Stowarzyszenie Rynków Finansowych w Europie (*Association for Financial Markets in Europe*) oraz Europejskie Stowarzyszenie Izb Rozliczeniowych (*European Association of Clearing Houses*), w sposób zapewniający równowagę pomiędzy interesami różnych użytkowników T2S, w tym małych i dużych instytucji oraz rynków, podmiotów krajowych i międzynarodowych, jak i różnymi zakresami usług oferowanych przez użytkowników, z uwzględnieniem użytkowników prowadzących na dużą skalę działalność związaną z papierami wartościowymi w T2S, tak w euro, jak i w innych walutach kwalifikujących się do rozrachunku w T2S, bez względu na miejsce ich wpisu do odpowiedniego rejestru. Przynajmniej jedna z kandydatur wysuniętych przez każdy z wymienionych podmiotów zostaje uwzględniona. Ponadto stosuje się następujące wymogi:

- (i) przynajmniej jedenastu członków pełnoprawnych reprezentuje najważniejsze banki komercyjne;
- (ii) przynajmniej dwóch członków pełnoprawnych reprezentuje międzynarodowe banki inwestycyjne;
- (iii) przynajmniej dwóch członków pełnoprawnych reprezentuje banki prowadzące działalność związaną z rozrachunkiem papierów wartościowych na rzecz swoich lokalnych klientów;
- (iv) przynajmniej jeden członek pełnoprawny reprezentuje partnera centralnego.

Przewodniczący każdej z wymienionych poniżej instytucji i organizacji ma prawo wyznaczyć do grupy AG jednego obserwatora:

- Stowarzyszenie Rynków Finansowych w Europie,
- Europejskie Stowarzyszenie Banków Spółdzielczych,
- Europejska Federacja Bankowa,
- Europejskie Stowarzyszenie Izb Rozliczeniowych,
- Europejska Grupa Kas Oszczędnościowych,
- Federacja Europejskich Giełd Papierów Wartościowych (*Federation of European Securities Exchanges*),
- Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (*European Securities and Markets Authority*),
- Komisja Europejska,
- Eurosystem, w ramach swojej funkcji nadzorczej,
- każdy z grupy czterech BC – po jednym reprezentancie (reprezentanci ci przedstawiają swoje stanowisko w sposób jednolity).

Ponadto do uczestnictwa w posiedzeniach grupy AG zaproszeni są członkowie Rady T2S jako obserwatorzy.

Każda wyznaczona osoba ma odpowiednią rangę oraz posiada odpowiednią wiedzę techniczną. Podmioty wyznaczające zapewniają odpowiednią dyspozycyjność wyznaczonej osoby, pozwalającą na aktywny udział w pracach grupy AG.

W celu ograniczenia rozmiaru grupy AG w jej posiedzeniach może jednocześnie brać udział nie więcej niż dwóch członków pełnoprawnych lub obserwatorów z jednego banku centralnego. W celu zapewnienia należytej neutralności przewodniczącego grupy AG w stosunku do niego zasady tej nie stosuje się.

Członkowie pełnoprawni i obserwatorzy są wyznaczani na dwuletnią odnawialną kadencję. Na miejsce wyznaczonych przez użytkowników członków, którzy złożą rezygnację w trakcie kadencji, Rada T2S może wyznaczać nowe osoby na podstawie wniosków zgłoszonych przez odpowiednie organizacje. Mandat grupy AG rozpoczyna się w lipcu 2012 r., zastępując mandat oraz regulamin grupy AG pierwotnie obowiązujące przez okres trwania fazy specyfikacji, a których obowiązywanie zostało przedłużone do czasu wejścia w życie umowy ramowej. Nowy mandat wygasa w momencie zastąpienia umowy ramowej oraz umowy o uczestnictwo waluty nową umową lub w momencie rozwiązania umowy ramowej i umowy o uczestnictwo waluty przez jej sygnatariuszy.

⁽¹⁾ Skład ten jest określony przy założeniu, że grupa Euroclear uczestniczy w T2S z Euroclear Belgium, Euroclear Finland, Euroclear France oraz Euroclear Nederland, a grupa Clearstream – z Clearstream Banking Frankfurt oraz LuxCSD.

4. Sprawozdawczość

Grupa AG doradza Radzie T2S. Na wniosek grupy sterującej depozytów papierów wartościowych lub grupy sterującej ds. walut innych niż euro może ona doradzać także tym grupom. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, jeżeli zdaniem grupy AG zagrożone są zasady ogólne T2S lub inne podstawowe elementy T2S, może ona doradzać bezpośrednio Radzie Prezesów.

Rada Prezesów i Rada T2S (w sprawach przekazanych przez Radę Prezesów do kompetencji Rady T2S) mogą przekazywać grupie AG ogólne wytyczne, z własnej inicjatywy lub na wniosek.

5. Procedury robocze

Członkowie pełnoprawni są uprawnieni do udziału w podejmowaniu decyzji przez grupę AG. Obserwatorzy są uprawnieni do uczestniczenia w posiedzeniach grupy AG, nie biorą jednak udziału w podejmowaniu decyzji.

Decyzje grupy AG przybierają formę wskazówek albo formę uchwał w sprawie organizacji pracy grupy AG lub jej podgrup. Wskazówki grupy AG przesyłane są bezpośrednio do Rady T2S, Rady Prezesów, grupy sterującej depozytów papierów wartościowych lub grupy sterującej ds. walut innych niż euro. Grupa AG powinna przyjmować wskazówki oraz uchwały w drodze konsensusu. Jeżeli osiągnięcie konsensusu nie jest możliwe, przewodniczący grupy AG może podjąć decyzję o dokonaniu oceny stopnia poparcia dla poszczególnych decyzji. Wskazówki lub uchwały grupy AG przyjmowane są wówczas zwykłą większością głosów członków pełnoprawnych grupy. Przewodniczący oraz sekretarz grupy AG nie są uprawnieni do udziału w przyjmowaniu wskazówek ani uchwał.

W razie potrzeby Grupa AG może tworzyć podstruktury w celu wspierania jej prac. Grupa AG uzgadnia organizację pracy z Radą T2S w celu odpowiedniego zaangażowania wszystkich właściwych organów zarządzających, przy uniknięciu powielania podstruktur w obrębie podobnej tematyki.

Posiedzenia grupy AG odbywają się, co do zasady, przynajmniej dwa razy w roku. Przewodniczący grupy AG może zwoływać dodatkowe posiedzenia, informując grupę o ich terminie z odpowiednim wyprzedzeniem. Posiedzenia odbywają się, co do zasady, w siedzibie EBC. Przewodniczący grupy AG może ponadto zwrócić się do grupy o udzielenie wskazówek w inny sposób, np. w drodze procedur pisemnych.

Grupa AG działa w sposób otwarty i przejrzysty, a dokumentację grupy AG publikuje się na stronie internetowej T2S. Szczegółowe procedury robocze zostaną określone w regulaminie przygotowanym przez grupę AG, podlegającym zatwierdzeniu przez Radę T2S.

KRAJOWA GRUPA UŻYTKOWNIKÓW

MANDAT

1. Cele

Krajowe grupy użytkowników (grupy NUG – *National User Groups*) składają się z dostawców i użytkowników usług rozrachunku papierów wartościowych na rynkach krajowych; celem ich działania jest wspieranie opracowania i obsługi TARGET2-Securities (T2S). Grupy te tworzą fora, dzięki którym uczestnicy rynków krajowych są włączani do prac grupy doradczej T2S (grupy AG), a także stanowią formalny łącznik między grupą AG a rynkami krajowymi. Grupy NUG pełnią funkcję forum do zasięgania opinii przez biuro projektu T2S, jak również przekazują grupie AG odpowiedni wkład w zakresie wszystkich kwestii rozpatrywanych przez tę grupę. Grupy NUG mogą również samodzielnie przedstawiać grupie AG określone kwestie do rozpatrzenia.

Grupy NUG mogą uczestniczyć w procesie zarządzania zmianami i wersjami usług T2S oraz pełnić ważną rolę przy ocenie odpowiednich wniosków w tym zakresie w kontekście działania rynków krajowych. Grupy NUG powinny przyjąć obowiązującą w ramach T2S zasadę unikania włączania do T2S specyficznych rozwiązań krajowych, jak również aktywnie wspierać harmonizację.

2. Obowiązki i zadania

Grupy NUG na rynkach uczestniczących w T2S odpowiadają za:

- ocenę wpływu funkcjonalności T2S na rynki krajowe, w szczególności wszelkich zmian w wymogach dla użytkowników T2S; przy dokonywaniu takiej oceny należy odpowiednio uwzględnić koncepcję „związanego T2S” polegającą na unikaniu wprowadzania specyficznych rozwiązań krajowych i promowaniu harmonizacji,
- uczestnictwo w zadaniach z zakresu monitorowania oraz wdrażania związanych z działaniami harmonizacyjnymi T2S, wspieranymi przez grupę AG,
- przedstawianie grupie AG istotnych kwestii budzących zaniepokojenie na rynku krajowym,
- upowszechnianie znajomości T2S we wszystkich segmentach krajowego rynku papierów wartościowych,
- udzielanie wsparcia członkom grupy AG reprezentującym społeczność krajową.

Przy wykonywaniu swoich obowiązków grupy NUG przestrzegają wysokich standardów przejrzystości, które stanowią jeden z kluczowych elementów T2S.

Choć niniejszy mandat obejmuje przede wszystkim rynki uczestniczące w T2S, grupy NUG mogą być tworzone także przez rynki jeszcze nieuczestniczące w T2S. W przypadku powzięcia przez taki rynek decyzji o utworzeniu grupy NUG grupa ta wykonuje swój mandat w podobny sposób w celu przygotowania swojego rynku do uczestnictwa w T2S.

3. Skład i kadencja

W skład grupy NUG wchodzi jej przewodniczący, sekretarz oraz członkowie.

Przewodniczącym grupy NUG powinien być, co do zasady, członek pełnoprawny lub obserwator grupy AG. Rolę tę powinien pełnić wyższy rangą urzędnik właściwego krajowego banku centralnego. W przypadku gdy właściwy krajowy bank centralny nie przedstawi lub nie wyznaczy przewodniczącego grupy NUG, jest on powoływany przez przewodniczącego grupy AG, który będzie starał się wypracować konsensus pomiędzy głównymi uczestnikami właściwego rynku. W przypadku gdy przewodniczący grupy NUG nie jest członkiem grupy AG, koordynację między grupą AG a przewodniczącym danej grupy NUG, mającą na celu zapewnienie ścisłego powiązania pomiędzy tymi grupami, powinien zapewnić jeden z członków grupy AG. W przypadku gdy żaden z członków grupy NUG nie jest reprezentowany w grupie AG, grupa NUG dołoży starań o nawiązanie ścisłej współpracy z sekretarzem grupy AG w celu otrzymywania informacji na temat postępów w zakresie T2S.

Sekretarzy grup NUG w państwach strefy euro wskazuje właściwy krajowy bank centralny; w pozostałych państwach sekretarzy grup NUG powołują przewodniczący grup NUG, w idealnej sytuacji – po wskazaniu ich przez właściwy bank centralny. Sekretarz powinien regularnie uczestniczyć w spotkaniach informacyjnych organizowanych dla sekretarzy grup NUG przez biuro projektu T2S za pośrednictwem sieci ekspertów grup NUG. Sekretarze grup NUG rynków nieuczestniczących w T2S mogą uczestniczyć w sieci ekspertów grup NUG jako goście.

Członkami grup NUG są odpowiedni członkowie grupy AG oraz obserwatorzy (lub wyznaczeni przez nich przedstawiciele o odpowiedniej randze, zaakceptowani przez przewodniczącego grupy NUG), jak również dodatkowe osoby posiadające wiedzę i pozycję umożliwiającą im reprezentowanie wszystkich kategorii użytkowników i dostawców usług na rynku krajowym, w tym specjaliści w zakresie pieniądza gotówkowego. Członkami grup NUG mogą być zatem depozyty papierów wartościowych, brokerzy, banki, banki inwestycyjne, banki powiernicze, emitenci lub ich agenci, partnerzy centralni, giełdy oraz alternatywne systemy obrotu, właściwy krajowy bank centralny, organy nadzoru oraz stowarzyszenia bankowe.

Mandat grupy NUG wygasa wraz z wygaśnięciem mandatu grupy AG, tzn. w momencie zastąpienia umowy ramowej i umowy o uczestnictwo walutą nową umową lub w momencie rozwiązania umowy ramowej i umowy o uczestnictwo waluty przez wszystkie depozyty papierów wartościowych oraz wszystkie banki centralne spoza strefy euro będące jej sygnatariuszami.

4. Procedury robocze

Grupy NUG zajmują się wyłącznie kwestiami mającymi znaczenie dla T2S. Zachęca się je do aktywnego zasięgania informacji od biura projektu T2S w zakresie kwestii bieżących, jak również do terminowego przedstawiania krajowego stanowiska w sprawach, w zakresie których zwrócił się o to sekretarz grupy AG, oraz w sprawach poruszanych przez samą grupę NUG. Biuro projektu T2S regularnie przekazuje grupom NUG informacje o rynkach uczestniczących w T2S oraz organizuje spotkania z ich sekretarzami za pośrednictwem sieci ekspertów NUG w celu wzmacniania współdziałania pomiędzy grupami NUG a biurem projektu T2S.

Grupy NUG dążą do odbywania regularnych posiedzeń dostosowanych do terminów posiedzeń grupy AG, tak aby móc udzielać wskazówek krajowym członkom grupy AG. Wskazówki takie nie są jednak wiążące dla członków grupy AG. Grupy NUG mogą również przedstawiać grupie AG pisemne stanowiska za pośrednictwem jej sekretarza lub też zwracać się do członków grupy AG o przedstawienie ich opinii.

Sekretarz grupy NUG powinien przekazywać porządek obrad oraz odpowiednie dokumenty na potrzeby dyskusji w czasie kolejnego posiedzenia grupy co najmniej pięć dni roboczych przed wyznaczonym terminem posiedzenia. Streszczenia posiedzeń grup NUG zamieszcza się na stronie internetowej T2S oraz, w uzasadnionych przypadkach, na stronie internetowej odpowiedniego KBC. Publikacji powinno się dokonywać w języku angielskim oraz, w razie potrzeby, w odpowiednim języku krajowym, w terminie trzech tygodni od zakończenia każdego posiedzenia grupy NUG.

Wykaz członków grup NUG zamieszcza się na stronie internetowej T2S. Grupy NUG zamieszczają również na stronie internetowej T2S swoje adresy kontaktowe poczty elektronicznej, aby umożliwić uczestnikom rynków krajowych kontakt z właściwą osobą w celu wyrażenia stanowiska.

CENY PRENUMERATY w 2012 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 310 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	840 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL